

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

1 2011
ročník VII.
cena 10,- Kč

foto na titulní straně: Dalibor Horák

nakreslil Milan Kocmánek

Jarní

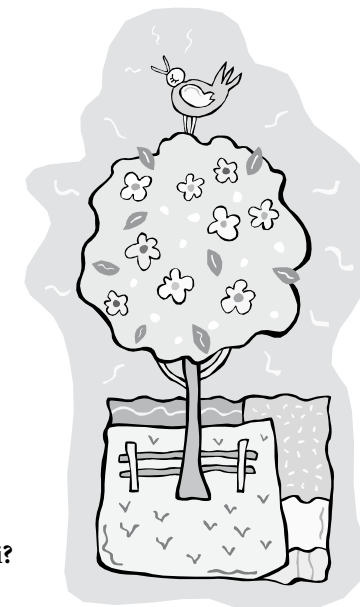
Jožulka Uher

*Jak v brázdy, tak i do mne prší,
lán jarní hlinou větru zavoní,
mrak těžké kapky na mě vrší,
pak dolů spouští jako po kmeni.*

*Do půdy každý kořen sáhne,
po síle mládí zase žíznavý,
pak větve k sukním mráčků vztáhne,
jak šohaj jarní touhou bláznivý.*

*Kobylka říčka mezi břehy bujní,
jaro ji vysvléká ze zimy chomoutu,
život vše staré proměňuje v ruiny,
květena rozdává lásku jak z kornoutu.*

**Zbude jí trochu do srdce starého muže v dešti?
Zeptám se vrby věštkyňe, jestliže ještě věští...**

Dům starších

Jožka Tureček

*V tom domě zvaném „s chráněnými byty“
žijí lidé povahou různorodí
Pokoje skrovné jsou pro ně úkryty
kde dnes kotví se svou života lodí*

*Na stejné palubě nepluli spolu
a také odlišnou mívají šanci
Stoupáním nahoru – klesáním dolů
jsou jen znavenější Ne ztroskotanci*

*Chtějí žít v poklidu a beze smutku
s drobnými radostmi I vzpomínkami
Možná litovat některých svých skutků
A těšit se když navštíví je známi*

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

letošní rok začal zrovna tak jako minulý. Napadlo tolik sněhu, že částka na údržbu komunikací na celý rok byla vyčerpána za první dva měsíce tohoto roku, proto jsme museli převést na údržbu peníze z rezervy. Rozpočet na tento rok je zhruba ve stejné výši jako v loňském roce. Takže žádný zázrak. V letošním roce dokončíme akce, na které nám v loňském roce nezbyly peníze. V první řadě to bude rekonstrukce dešťové kanalizace v ulici Nová. Stávající příkop bude od ulice Sokolská po celé délce

ce zatrubněn. Vjezdy po chodník budou ze zámkové dlažby a vegetačními dlaždicemi budou vydlážděna parkovací místa vytvořená na stávajícím příkopu. Zahájení stavby předpokládáme v polovině dubna. Rozpočet na tuto stavbu je asi 3,5 mil. Kč.

Další podobnou akcí bude rekonstrukce komunikace a dešťové kanalizace v ulici Hrnčířská. Nebezpečný příkop v této ulici bude také po celé délce zatrubněn. Od ulice U Stadionu po park bude zhotovena nová, širší komunikace. Předpokládané náklady na tuto akci jsou asi 4 mil. Kč. Stavba bude zahájena pravděpodobně v květnu. V rozpočtu počítáme také s opravami křížů a kapliček. V letošním roce plánujeme opravu Boží muky v Souhradech, kde je potřeba opravit fasádu

a znova ji vymalovat. Stejná oprava čeká také kapličku v Koutě a v případě potřeby i další drobné sakrální stavby.

V letošním roce jsme využili možnost a podali jsme žádost o dotaci na Státní fond dopravní infrastruktury na rekonstrukci chodníků v ulici Masarykova. Na pravé straně od parkoviště nákupního střediska po ulici K. Černého. Po levé

straně máme problém s pozemky. Některé pozemky soukromých vlastníků zde sahají až za chodník. Na jeden z pozemků je zástavní právo, a tak přes tento pozemek ne-

lze chodník za peníze z dotace zbudovat. Budeme muset skončit u cukrárny a zbytek zkusit dodělat na vlastní náklady. Takový je názor pracovníků Státního fondu dopravní infrastruktury, kde jsme tento problém konzultovali. Další dvě žádosti o dotaci jsme podali na Krajský úřad, kde žádáme o finanční příspěvek na projekty vybudování ochranné hráze U Struhy a nového mostu přes Kyjovku u Pasvillanu. Tento most byl postaven na černo při stavbě dálnice, takže nemá majitele. Navíc je postaven nízko a při každé větší vodě brání průtoku vody a ta se přelévá přes něj. Pokud se nám nepodaří postavit most nový, hrozí nebezpečí, že za pár let bude muset být odstraněn nebo zrekonstruován na naše náklady.

V případě, že bude finanční situace příznivá, máme připraveny další menší projekty k realizaci, např. komunikace v ulici Mlýnská II a v Souhradech.

Každý rok bereme z úřadu práce pracovníky na VPP (veřejně prospěšné práce). Loni jsme tímto způsobem zaměstnávali deset pracovníků. Úřad práce nám měsíčně na každého pracovníka poskytoval příspěvek 13 500 Kč. V letošním roce je situace díky úsporám ve státním rozpočtu velmi nejasná. Zatím nevíme, od kdy budeme moci s těmito lidmi počítat, kolik

jich budeme moci vzít a jestli ty samé, které jsme měli v loňském roce a které máme již zaškolené. Víme jenom, že příspěvek nebude 13 500 Kč, ale jen asi 9 tis. Kč měsíčně na pracovníka, což nám samozřejmě zvýší naše náklady. Několik lidí budeme muset přes léto vzít, protože dělat údržbu města (sečení trávy aj.) jenom s našimi stálými pracovníky nelze.

Děkuji vám všem, kterým není lhostejné, jak naše ulice vypadají, a s úklidem nám pomáháte.

František Hrnčíř, starosta města

Výpis usnesení z jednání Zastupitelstva města Lanžhot - 3. 3. 2011

ZASTUPITELSTVO MĚSTA

SCHVALUJE:

- rozšíření navrženého programu o bod 8a) Příspěvek na opravu věže kostela a zřízení vyhlídky
- rozšířený program jednání
- ověřovatele dnešního zápisu: Petr Uher, Jan Tomek
- zapisovatelku dnešního zápisu: Anna Moučková
- rozpočtové opatření č. 1/2011
- neinvestiční příspěvek na provoz, poskytovaný z rozpočtu města v roce 2011 pro Mateřskou školu Lanžhot, příspěvkovou organizaci, ve výši 600 000 Kč
- neinvestiční příspěvek na provoz, poskytovaný z rozpočtu města v roce

2011 pro Masarykovu základní školu Lanžhot, příspěvkovou organizaci, ve výši 2 400 000 Kč

- neinvestiční příspěvek na činnost, poskytovaný z rozpočtu města v roce 2011 pro Tělovýchovnou jednotu Sokol Lanžhot, občanské sdružení, ve výši 1 500 000 Kč
- neinvestiční příspěvek na činnost a provoz, poskytovaný z rozpočtu města v roce 2011 pro Oblastní charitu Břeclav ve výši 650 000 Kč
- investiční příspěvek na tenisové kurty, poskytovaný z rozpočtu města v roce 2011 pro Tělovýchovnou jednotu Sokol Lanžhot, občanské sdružení, ve výši 300 000 Kč

- neinvestiční příspěvek poskytovaný z rozpočtu města v roce 2011 pro Město Břeclav – výkon městské policie ve výši 100 000 Kč
- prodej pozemku parc. č. KN 2610/2 o výměře 51 m² (vytvořeného z KN 2610) manželům Josefovi a Růženě Gajdovým, 691 51 Lanžhot, za cenu 50 Kč/m²
- prodej pozemku parc. č. KN 1609/30 o výměře 370 m² Ing. Jiřímu Ciprysovi, 691 51 Lanžhot, za cenu 50 Kč/m²
- prodej pozemků parc. č. KN 2191/1 o výměře 224 m², parc. č. KN st. –1876 o výměře 45 m², parc. č. KN 2191/8 o výměře 29 m², parc. č. KN 2191/3 o výměře 103 m², parc. č. KN 2191/7 o výměře 139 m², parc. č. KN 2191/5 o výměře 355 m² a parc. č. KN 2648/12 o výměře 1555 m² (vytvořené z pozemků parc. č. KN 2648/1, PK 2648/1 a EN 2648/1) za cenu 20 Kč/m² firmě STAVBY PRO RADOST, s. r. o., Hřbitovní 2070/53, 690 03 Břeclav
- Smlouvu o partnerství – DSO Čistý Jihovýchod
- Dohodu č. 07/2010 – Region Podluží
- Smlouvu o bezúplatném převodu č. 05/2010
- pořízení projektů dle návrhu
- příspěvek na rozšíření autobusové dopravy k nemocnici v Břeclavi

ODKLÁDÁ:

- rozhodnutí o poskytnutí příspěvku na rekonstrukci věže kostela a zřízení

vyhlídky na příští jednání zastupitelstva po získání dalších doplňujících informací

- rozhodnutí o prodeji nemovitosti čp. 83 (Kaca bar) na pozemku parc. č. st. 360 a pozemek parc. č. st. 360
- rozhodnutí o vystoupení ze svazku Regionu Podluží do prošetření podmínek vystoupení. Do doby rozhodnutí platí usnesení o neprovádění žádných plateb ve prospěch Regionu Podluží

UKLÁDÁ:

- radě města, aby zjistila finanční náklady, spojené s realizací varianty č. 2 řešení křižovatky a dále ukládá radě města jednat o možnosti odbourání části farní zahrady a odkoupení části „výchy“ od p. Vítězslava Osičky

BERE NA VĚDOMÍ

- zprávu o kontrole usnesení a zprávu kontrolního výboru
- zprávu z jednání rady města
- zprávu z jednání finančního výboru a zprávu o plnění rozpočtu za 1.-12/2010
- výroční zprávu o poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb.

V Lanžhotě dne 3. 3. 2011

místostarosta města Lanžhot

Josef BARTOŠ

starosta města Lanžhot

František HRNČÍŘ

Společenská kronika

Hana Tučková

Narozené děti

David Pavelka

Dana a Aleš Pavelkovi, Gagarinova

Filip Kříž

Zlata a Petr Křížovi, Stráže

Vojtěch Jan Marčák

Andrea Hrubá a Josef Marčák, U Hřiště

Matěj Čermák

Kateřina a Petr Čermákovi, Luční

Adam Hrabica

Jitka a Marek Hrabicovi, I. Olbrachta

Iva Petřlová

Jitka a Dušan Petřlovi, Nová

Sára Kosková

Ivana a Roman Koskovi, Masarykova

Radim Pospíšil

Jitka a Radim Pospíšilovi, MUDr. Kepáka

Zuzana Šůkalová

Lenka a Jan Šůkalovi, Lipová

Vít Říha

Eva a Miroslav Říhovi, Dolní

Stella Slezáková

Kateřina a Luboš Slezákoví, Dolní

Katrin Hružová

Petra a Radovan Hružovi, Na Peci

Kamila Kolajová

Kateřina Benešová a Petr Kolaja, Masarykova

Ester Ciprysová

Kateřina a Miroslav Ciprysovi, Dolní

Sňatky

Dagmar Příborská, Břeclav
a **Stanislav Vrbík**, Lanžhot

55 LET MANŽELSTVÍ

Růžena a Josef Gajdovi, K. Černého

Výročí narození

90 let

Jarmila Gajdošová, Nová

85 let

František Michalica, Kostická
Anna Tučková, Kout III.

80 let

Anežka Tučková, Komenského
Ludvík Uher, Sokolská
Zdena Uhrová, Sokolská
Marie Fojtíková, Sokolská
Vlasta Ciprysová, Masarykova
Růžena Kyclová, U Stadionu
Anna Švirgová, Havlíčkova

75 let

Zdena Bartošová, Komárnov
Marie Uhrová, Sokolská
Anna Němečková, U Stadionu
Anna Krásná, Kout II.
Ludmila Ciprysová, Nová

70 let

Ladislav Gajda, K. Černého
František Uher, Hrnčířská
Josef Koždál, Masarykova
Václav Bařka, Kostická
Ludmila Uhrová, Kostická.
Božena Tučková, J. Wolker
Anna Polachová, Zámecká
Věra Šestáková, Smetanova

65 let

Pavel Trčka, Masarykova
Marie Kočárková, Břeclavská
Jan Bartoš, Břeclavská
Martin Mráz, MUDr. Kepáka
Jiří Sedláček, Gagarinova
Miluše Kosková, Nová
František Koriřák, U Stadionu
Marie Straková, Nádražní
František Šulák, MUDr. Kepáka
Bohumil Linha, Kostická
Marie Uhrová, Komenského
Anna Svačinová, U Stadionu
Jaroslava Škrobáčková, Sokolská
Anna Tučková, Břeclavská
Ladislav Kadlec, Kostická

Ladislav Kosek, Nová

Dana Šestáková, Na Peci

Zdenka Vystrčilová, Vinohrady

60 let

Antonín Uher, Na Peci

Drahomír Bařka, MUDr. Kepáka

František Ciprys, Masarykova

Jiřina Vystrčilová, M. Šolochova

Marie Pilnajová, I. Příční

Josef Lavička, Masarykova

Josef Straka, Vinohrady

Jarmila Černá, Gagarinova

Jana Čapková, Stráže

Úmrtí

Marie Uhrová, 87 let, Komárnov

Anna Prajková, 90 let, B. Němcové

Anna Vrbíková, 87 let, M. Šolochova

František Kubík, 64 let, Masarykova

Jan Hrnčíř, 44 let, Havlíčkova

Štefan Hakala, 61 let, Kout II.

Miloslav Svačina, 63 let, Smetanova

Marie Petřlová, 82 let, Kostická

Anna Hatalová, 65 let, Nová

Růžena Straková, 82 let, Komárnov

Emilie Michalovská, 90 let, Hrnčířská

Jan Létal, 71 let, Luční

Zádáme občany, kteří si nepřejí zveřejnění svých jmen nebo jmen svých příbuzných (sňatky, narozené děti, výročí sňatků, výročí narození, úmrtí) ve společenské kronice zpravodaje, aby toto nahlásili vždy před uzávěrkou zpravodaje v kanceláři městského úřadu.

Statistika obyvatel za rok 2010

Stav obyvatel k 1.1. 2010 **3 704**

Sňatky – **23**, z toho 7 v Lanžhotě a 16 našich občanů mimo obec

Rozvody – **10**

Narozených dětí **33** (z toho 9 děvčat a 24 chlapců)

Úmrtí **40** (z toho 22 žen a 18 mužů)

Přihlášených občanů **66**

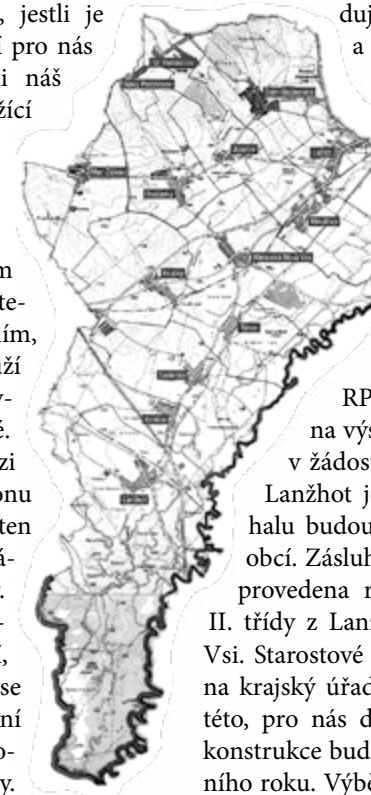
Odhlášených občanů **75**

Stav obyvatel k 31. 12. 2010 **3 688**

Region Podluží – ano nebo ne

František Hrnčíř, starosta města

Na posledních jednáních zastupitelstva byly vedeny diskuze, jestli je členství v Regionu Podluží pro nás přínosem, nebo ne. Jestli náš finanční příspěvek, sloužící k zajištění chodu Regionu Podluží a spolufinancování jednotlivých realizovaných projektů, je účelně využíván a jestli má význam podporovat projekty, ze kterých „nic nemáme“. Myslím, že dívat se na Region Podluží jenom výší našich příspěvků je hodně jednoduché. Nedá se přece ocenit penězi společenský přínos regionu pro jednotlivé obce. A ten přínos tady určitě je. Pořádání kulturních akcí, např. přehlídka dětských folklorních souborů na Podluží, sportovních akcí, kterých se zúčastňují žáci ZŠ, setkávání dětí z příhraničních regionů, ale jsou tu i jiné aspekty.

Například rozhodující vliv a vystoupení proti záměru Ministerstva životního prostředí vyhlásit CHKO na našich katastrech měli právě starostové Regionu Podluží, kteří vedli několik jednání se zástupci MŽP i samotným ministrem. Svou roli sehrál RP také při žádosti o dotaci na výstavbu sportovní haly, kdy v žádosti bylo uvedeno, že město Lanžhot je členem RP a sportovní halu budou využívat i žáci okolních obcí. Zasluhou starostů RP bude také provedena rekonstrukce komunikace II. třídy z Lanžhota do Moravské Nové Vsi. Starostové vyvíjeli několik let nátlak na krajský úřad, kde žádali rekonstrukci této, pro nás důležité, komunikace. Rekonstrukce bude zahájena v květnu letošního roku. Výběrové řízení na dodavatele

stavby bylo již ukončeno. Na něm však bude záležet, jestli stavba bude zahájena v Lanžhotě nebo v Moravské Nové Vsi. V Lanžhotě bude položen nový asfaltový povrch, vybudován zvýšený přechod pro chodce u lékárny a na vjezdu od Kostic bude vybudován zpomalovací ostrůvek. Za mostem bude pro stávající rodinné domky vybudována dešťová kanalizace. Tím, že se nám podařilo tuto kanalizaci prosadit do projektu rekonstrukce vozovky, ušetří město Lanžhot 1 mil. korun. Takový je totiž rozpočet na kanalizaci, jejíž projekt jsme zajišťovali sami.

V rámci osmileté činnosti managementu svazku obcí od roku 2003 bylo realizováno více než 43 rozvojových projektů v úhrnné výši přesahující 21,5 mil. Kč, které byly ve většině případů spolufinancované z prostředků EU, Jihomoravského kraje, národních zdrojů ČR, ale také z prostředků jednotlivých obcí. RP má celkem asi 24 910 obyvatel. Na akce, které se nás netýkají, nebo se jich neúčastníme, finančně nepřispíváme. Výjimečný byl rok 2009 a 2010, kdy probíhala výstavba rozhledny, čímž došlo k určitému navýšení příspěvků obcí. Příspěvek města Lanžhot na rok 2011 ve výši 223 600 Kč je navýšený proti roku 2010. Samozřejmě, že žádná obec nemá zájem na navýšování příspěvků. Proto se Rada starostů bude zabývat financováním RP a výší příspěvků obcí na činnost. Mou snahou je docílit přijatelnou výši příspěvků pro obce na zajištění činnosti regionu.

Největší akcí Regionu Podluží byla výstavba rozhledny na nejvyšším místě regionu v Novém Poddvorově. Náklady na její vybudování byly ve výši 5 920 000 Kč, dotace byla ve výši 5 680 000 Kč. Z toho

Moravské naftové doly poskytly částku 350 000 Kč.

Internet na Podluží, další společná akce, kdy byla vybudována bezdrátová internetová síť pro obyvatele regionu. Internetová síť je majetkem Regionu Podluží a provozuje ji firma Neos z Dolních Bojanovic, která má síť v pronájmu a Regionu Podluží platí nájem ve výši 50 000 Kč za rok.

Město Lanžhot má připojeno na internet osm míst (úřad, 3x ZŠ, školní klub, MŠ, DPS, hasiči), kde za konektivitu internetu neplatíme, což je úspora ročně kolem 50 tis. Kč. Pokud bychom nebyli členy Regionu Podluží, každý účastník by si musel konektivitu platit.

Další z větších společných akcí např.:

- Turistický průvodce Podlužím a Hodonínkem – náklady 2 480 000 Kč, dotace 2 143 000 Kč
- zpracování dokumentace na vybudování cyklistického koridoru v úseku Mikulčice – Lanžhot po hrázi Moravy, náklady 1 mil. Kč., dotace byla ve výši 100%
- informační místa na Podluží – náklady 700 tis. Kč, dotace 430 tis. Kč
- postřik na komáry – 300 tis. Kč rozděleno mezi pět obcí
- Zvony Podluží – regionální zpravodaj, náklady 634 tis. Kč, dotace 540 tis. Kč

Bilance za období 2003 – 2010:

Realizované projekty ve výši:

21 528 408 Kč

Získané dotační prostředky:

16 849 089 Kč

Příspěvky obcí na realizaci projektů:

2 861 021 Kč

Příspěvky obcí na běžný provoz:

4 937 954 Kč

Celkový příspěvek města Lanžhot za období 2003 – 2010 - 879 888 Kč

879 888 : 8 = 109 986 Kč/rok

3750 občanů = 29,30 Kč/občan/rok

Hlasy, které nás nabádají k vystoupení z regionu, neví nebo nechtějí o regionu nic vědět. Vidí jen čísla, ale jsou činnosti, které se nedají finančně vyjádřit a mají pro obce význam. Kdyby regiony byly opravdu k ničemu, určité by je obce nezakládaly.

Vystoupením z RP nic nevyřešíme. Závazky, které k regionu máme, musíme splnit. Tak to říkají stanovy. Vystoupením

bychom se dostali spíše do izolace a to je určité ta horší cesta, jakou bychom si mohli zvolit. I když přímý finanční zisk z členství v RP nemáme, nepřímo nám naše členství pomáhá při získávání některých dotací, jak jsem již zmiňoval sportovní halu, ale i DCHB, kde nám členství v RP pomohlo. Určitě, byť nepřímo, se nám naše příspěvky do regionu v dotacích vrátily. Proto můj názor na setrvání v Regionu Podluží je jasný. Zůstat dál členy. Je ovšem nutné dát RP jiný směr a zamyslet se nad jeho další činností. To, co je dobré použít, a já myslím, že dobrých věcí na činnosti RP je dost, a na tom dál stavět, protože Region Podluží má již svou váhu. Něco zrušit je velice jednoduché, něco založit a uvést do života je rozhodně složitější.

Jak dál v Lanžhotě

Tomáš Polach

Jsem již důchodce a nechci nikomu vnucovat můj názor. Poslední jednání našeho zastupitelstva bylo natolik emotivní, že jsem se rozhodl napsat několik řádek.

Především je potřeba si uvědomit, že usnesení zastupitelstva je právní dokument. Některá rozhodnutí jsou nevratná nebo dlouhodobá.

Vedení města se musí na jednání daleko lépe připravit. Musí mít ke všem bodům právně i odborně podložené argumenty a jasný výklad. Řídit se jednacím řádem a neodbíhat od programu. Důležité body

předjednat. Nejvíce diskuze je kolem psů a regionu. Jedná se o částky kolem 200 000 Kč za rok. Na druhé straně zastupitelé v minutě odsouhlasí jít do 1 milionu korun při dražbě starého domu, který má hodnotu 400 000 Kč. Rozdíl (600 000 Kč) je trojnásobek předešlých položek. Copak tady šlo o jiné peníze?

Jistě nejsou k zahoezení návrhy na řešení křižovatky, obřadní síně, koupi strategicky umístěných starších domů nebo příprava pozemků na další rozvoj města. Je třeba si uvědomit, že budete město řídit čtyři roky a máte omezené finanční zdroje. Je třeba jasně říci, co která akce stojí a kolik je finančních zdrojů k dispozici. Peníze se dají vypůjčit. Pak by vás také mělo zajímat, o kolik úroky stavbu prodraží. Kolik bude stát její provoz, kolik město ročně splácí.

Rušení účasti v regionu není dobré řešení. Daleko lepší by bylo více se podílet na řízení a kontrole, či získání finančních příspěvků. Účast v regionu má být také pro výměnu zkušeností, nápadů a spolupráci.

Souhlasím, že jako protipovodňová akce by městu nejlépe prospělo vyčištění Kyjovky. Ale je populistické kritizovat akce, pro které mnozí z vás v minulosti zvedali ruce.

Kruhový objezd je nereálný. Nemějte falešné iluze, že to někdo zaplatí za nás.

Obřadní síň bych také nepovažoval za prioritu. Věřící využívají kostel a pro

nevěřící je blízko nevyužitá obřadní síň v Břeclavi nebo v Kosticích. Blíží se také doba, kdy hlavně chudší občané budou pohřbívat bez obřadu.

Možná by nebylo od věci, aby zastupitelé ručili za rozhodující stavby svým majetkem. Věřím tomu, že by potom rozhodovali odpovědněji.

Na jednání by bez pozvání neměl vystupovat podnikatel se svými nápady či návrhy. K tomu je placená inzerce v KT nebo v tisku.

Přeji všem zastupitelům, aby našli při výběru priorit to nejlepší řešení pro Lanžhot.

Máme se čím chlubit

Hana Tučková

V Lanžhotě pořádáme akce, z nichž některé nikdo v okolí nepořádá; máme zde šikovné a zručné občany, za kterými jezdí zákazníci z blízkého i dalekého okolí; máme zde občany, kteří jen tak utvoří nějakou skupinku se zaměřením na zpěv, tanec – a to nejen folklorní a dělají tak radost ostatním; jsou mezi námi lidé – chovatelé, kteří dělí svou lásku mezi lidi a zvířata; máme zde mnoho dalších ochotných lidí, kteří jsou připraveni vždy a všude pomoci. Proto se chci s vámi podělit o dojem z některých těchto akcí.

Na podzim uspořádali místní i přespolní chovatelé koní **Hubertovu jízdu** a **Formanskou jízdu**, kdy měli možnost pochlubit se svými opravdu krásnými koňmi.

Před první nedělí adventní – v sobotu 27. listopadu se uskutečnil již druhý před-

vánoční jarmark spojený se slavností světla a rozsvícením vánočního stromu. V sále Společenského domu byla zahájena týdenní výstava andělů připravená učiteli a žáky Masarykovy základní školy v Lanžhotě.

25. prosince na Náměstí děti z mateřské školy předvedly **živý betlém**. V jejich podání a za účasti veřejnosti si lidé připomněli hlavní téma oslavy Vánoc - narození Ježíše Krista. Učitelky mateřské školy

připravily s dětmi toto vystoupení, které finančně podpořilo město, aby veřejně oslavily krásné svátky.

Další svátek vánoční – 26. prosince již tradičně patří několika akcím. Hned po obědě se začínou na Náměstí sjíždět domácí i přespolní chovatelé koní na akci **žehnání koní**. Tato slavnost je ojedinělá nejen v blízkém, ale i v dalekém okolí a nevylučuje možnost, že ojedinělá v celé republice. Ani mrazivé počasí nemůže ochromit tyto akce, které jsou velmi pěkné a lidmi kladně hodnocené.

V již zatepleném prostředí – v sále Společenského domu se tradičně **světí** na „Štěpána“ **víno**. Lanžhotští vinaři zde vystaví vzorky své zpracované úrody, které jsou panem farářem posvěceny a pak ochutnávány přítomnými pěstiteli i příznivci. Každý se samozřejmě pochlubí tím nejlepším, co má, a rád ochutná další „špičky“.

Zároveň Pod víchů **volí** mužská část místní chasy své **stárky**. Sejdou se odpoledne, aby si určili své dva zástupce, kteří se celý rok budou starat o organizaci krojových zábav a zajistí účast krojovaných na různých světských i církevních obřadech. Po zvolení stárků je taneční krojovaná zábava v sále Podlužanu.

A to už jsme vstoupili do nového roku 2011. První velkou kulturní akcí byl **krojový ples** dne 15. ledna. Po důkladných přípravách se zabezpečením tomboly, nacvičením Moravské besedy a výzdobou sálu, za doprovodu dechové hudby Zlatulky nastoupilo 29 krojovaných párů do sálu. Všichni oblečení do nažehlených a naškrobených krojů a samozřejmě plesově naladěni jej zahájili mazurkou a Moravskou besedou, zábava pokračovala da-

leko přes půlnoc. Tato kulturní akce byla hojně navštívena účastníky i diváky. Přijeme letošním stárkům – Josefu Šenkovi a Petru Zapletalovi, aby všechny akce, které budou pořádat, se jim vydařily.

Etapa plesů pokračovala **7. reprezentačním plesem Masarykovy základní školy**. Předtančení v podání žáků 9. tříd školy bylo velmi pěkné, rovněž taneční vstupy žáků taneční školy (obě dívky ze Základní školy v Lanžhotě - Adela Mišicáková a Kristýna Kolajová, chlapci z Břeclavi) byly oceněny velkým potleskem. Moderním tancům učí žáky školy Michaela Heklová, která se skupinou mladších žákyň předvedla nacvičenou sestavu. Třešničkou na dortu bylo vystoupení břišní tanečnice, která již svým kostým oslnila přítomné a tanec, který předvedla, byl úžasný. Za potlesku diváků, který doplňoval rytmickou hudbu pro orientální tanec, podala Jaroslava Čadová jedničkovou ukázkou tohoto umění.

Členky volejbalového oddílu Sokola Lanžhot pořádají již několik let **šibřinky**. Skupinky se domluví na tématu pro vytvoření maskarního oblečení, nacvičí k tomuto scénku, se kterou pak vystoupí před ostatními účastníky zábavy. Rok od roku roste zájem i nápaditost účastníků, vymýšlejí se nové a nové oblečení pro skupinky i jednotlivce a nacvičují vystoupení. Ještě před pár lety byla tato akce pouze pro uzavřenou společnost, zájem lidí o tento typ zábavy je stále větší, a proto není nikdo odmítnut.

A jak čas letí, tak se pomalu dostáváme k vyvrcholení – **fašanku**. V sobotu 5. března (poslední sobota před Popeleční středou) byla taneční krojová zábava s již tradičním setkáním stárků. Jako každý rok,

sami organizovali krojové zábavy, zvláště pak hodové. Při vyhlášení sóla pro tyto stárky zaplní sál. Krásné je „skákaní pod šable“. Letos to bylo pět koleček a chasa i mladí „ženáci“ se úkolu zhostili stoprocentně. Pochováním basy končí sezóna zábav a začíná doba postní - předvelikonoční.

Ve známé písni se zpívá, že Lanžhotčané jsou

pyšní. Nejsme pyšní nad druhé, ale rádi se pochlubíme s úspěšnými akcemi. V každé obci žijí obyvatelé společenským životem. Přesto, že je kultura velmi podobná, menší i větší odlišnosti jsou znatelné, a proto je dobře pro srovnání o nich vědět.

Kulturní komise městského úřadu Lanžhot připravuje Farmářské a řemeslné trhy

Farmářská tržiště jsou potravinovými trhy, na nichž lze prodávat domácí potraviny (např. lokše, koláčky, uzeniny, maso, sýry, med, zavařeniny), výpěstky (veškeré ovoce a zelenina), resp. netradiční rukodělné výrobky.

Trhy budou probíhat na Náměstí v sobotu 6., nebo 13. srpna 2011.

Pokud máte zájem zúčastnit se jako prodejce, prosíme, hlase se do 30. června na městském úřadě, kde získáte také bližší informace.

Seznam akcí do konce roku 2011

24. dubna	Velikonoční zábava	Podlužan, 18 h., DH Brodčanka
30. dubna	Zpívání ženských sborů	Podlužan, 19.30 hod.
08. května	Den matek	Náměstí, 11.30 hod.
30.-31. května	Atletické přebory Podluží	Sportovní hřiště u ZŠ
05. června	Svatost biřmování	Kostel
19. června	1. Svaté přijímání	Průvod, kostel
24. června	Havajská noc	Slovácký dvůr hospody U Bartošů
26. června	Boží tělo	Průvod, kostel
05. července	Hasičské závody	Hřiště Na Šlajsi
05. července	Lanžhot Metoděje Prajky	Slovácký dvůr hospody U Bartošů
10. července	Krojový výlet	Slovácký dvůr hospody U Bartošů
07. srpna	O lanžhotský přegulňák	Slovácký dvůr hospody U Bartošů
06./13. srpna	Farmářské trhy	Náměstí
14. srpna	Žehnání květin a bylin	Kostel
21. srpna	Zahrávání hodů	Náměstí
14. září	Dětské hody ve školce	Průvod, mateřská škola
16. září	Předhodové zpívání	Podlužan
17. září	Ruční stavění máje	Náměstí
18.-20. září	Krojové hody	Náměstí, Podlužan
24.-25. září	Hodky	Náměstí, Podlužan
25. září	Poděkování za úrodu	Kostel
26. listopadu	Vánoční jarmark	Náměstí
26. prosince	Žehnání koní	Náměstí
26. prosince	Žehnání vína	Společenský dům
26. prosince	Štěpánská zábava	Podlužan
prosinec	Zabijačka	Dvůr muzea
prosinec	Ohňostroj	Náměstí

Bližší informace a případné změny budou před každou akcí v dostatečném předstihu zveřejněny v kabelové televizi.

Kytíčka pro paní učitelku

Marie Petrlová

Přísahám, že mi nikdo neřekl, kde se narodím, ale místo, jak se zdá, jsem si přece jen vybral. Soudím tak podle toho, že bych se tam chtěl narodit znovu.

(D. Šainer)

Dne 16. března oslavila své životní jubileum paní **Vlasta Ciprysová**. Celý život se s láskou věnovala dětem jako učitelka a později jako ředitelka v zařízení pro děti a mládež v mimoškolní výchově. Je tomu také 60 let, kdy nastoupila pedagogickou dráhu na škole v Brně – Křídlovická. Za svou dlouholetou činnost ve školství získala ocenění „Vzorný učitel“ a za „Vynikající práci“. Píše zajímavé články do zpravodaje, pracovala v kulturní komisi. Vedle své profese celý život miluje rodný Lanžhot, naše zvyky a tradice. Má toho mnoho na srdci, co by chtěla vyprávět, tak mi zodpověděla několik otázek:

Jak tě přijali žáci na tvém prvním působišti v Brně?

Dostala jsem 4. třídu, samé chlapce. Ještě dnes si pamatuji jejich jména. Vznikl mezi námi pěkný vztah. Posuzovali mne jako přísnou, ale dobrou učitelku. Nedělali mi žádné schválnosti, naopak mne učili poznávat Brno a okolí. Když jsme se po roce loučili, dostala jsem od každého kytici.

Chtěla jsi být vždy učitelkou?

Ano. I když je učitelské povolání těžké a náročné, je krásné. Zasluhu na tom má moje paní učitelka Konečná z 1. třídy. Měla k nám pěkný mateřský vztah. Pověřovala mne různými úkoly. Měla jsem ráda knihy, divadlo, chodila cvičit do Sokola a tábořit. Tyto aktivity přispěly k vol-

bě povolání. I v důchodu jsem pomáhala v mateřské škole, i dnes chodím besedovat se žáky základní školy.

V čem se liší dnešní generace od té tvojí?

Dnes žijí mladí v jiných podmínkách. Naše generace vyrůstala těsně po 2. světové válce. Byla skromnější ve všem – v oblečení, stravě, měli jsme radost ze všeho nového. Nebyly problémy s kriminalitou, drogami. Ale neměli jsme přístup k takovému znalostem. Za dvacet let jsem poznala spoustu dobrých chlapců a děvčat. Nesmíme jen mentorovat, je třeba naslouchat, ale drzost, hrubost a neomalenost nesmíme nechat bez povšimnutí.

V jaké společnosti se cítíš nejlépe?

V každé, bez rozdílu věku, místa, mezi dobrými lidmi, kteří mají smysl pro humor. Ráda zpívám, mám ráda dechovou hudbu, cimbál, tedy pořady v rozhlasu a televizi v tomto žánru. Obdivuji DH Lanžhotčanku, držím palce Fialence, mužskému a ženskému sboru. Je mi dobře každý rok při setkání spolužáků z gymnázia. Přijedou také z USA, Německa, Slovenska, Kanady. Vedu také pro spolužáky z gymnázia kroniku.

Které autory máš ráda a čeho si nejvíce vážíš na lidech?

Jsou to Zola, Balzac, Čapek, Mrštík a další. Čtu knihy cestopisné, historické, dobrou detektivku. Nejvíce mé lásky patří knihám a osobě spisovatelky Kamily Sojkové, která napsala spoustu krásných knih o dětech. Na lidech si nejvíce vážím pravdomluvnosti, dodržení daného slova, vztahu k ostatním lidem. Mám ráda lidi, kteří se nevyhýbají řešení problémů, mají optimistický pohled na život. Nejsou podrazáci.

Co se ti jako lanžhotské rodače v našem městě líbí a co bys ráda změnila?

Mám ráda Lanžhot se všemi přednostmi i nedostatky. Žijí zde pracovití lidé, kteří udržují folklór, nádherné kroje, zlepšují vzhled města. Máme hodně dobrých zpěváků a skladatelů písní. Také řada dobrých sportovců reprezentuje naše město. Když se nastrojí děti z mateřské školy do kroje, zatančí a zazpívají, nemám strach, že v Lanžhotě folklór zanikne. Město se neustále věnuje opravám škol a velké podpoře jejich činnosti. Myslím si, že jako město bychom měli mít důstojnou smuteční síň a podle některých žen galanterii. Ostatní

starosti jsou jako všude jinde – nezaměstnanost, doprava, dotace.

Máš pěknou sbírku zvonečků, od kdy je sbíráš?

Zvonečky sbírám od roku 1980. Mám jich asi 300 kusů z různých zemí, z různých materiálů. Nejvzdálenější je z Labradoru. Z každého nového zvonku mám nesmírnou radost.

Nesplnilo se ti nějaké životní přání?

Splnilo se mi přání stát se učitelkou, obě dcery pracují ve školství. Podílela jsem se na tom, že mne asi pět žáků následovalo. Ve volném čase jsem prožila 40 let na letních i zimních táborech, vedla mezinárodní tábory a expedice do jiných zemí.

Co považuješ za svou největší radost v životě?

Mám tři šikovná vnoučata, která mám nesmírně ráda. I když před dvaceti lety vnuk Vašík tragicky zahynul a stále to bolí, mám na něj tu nejkrásnější vzpomínku. Vnučka Martina s manželem jsou pro mne velkou oporou. Mohu se také spolehnout na své dcery, i když bydlí mimo Lanžhot. Svě žáky potkávám všude i na význačných místech. Vždycky potěší, když řeknou – naše paní učitelka. A to přání největší? Zdraví pro sebe i své drahé, abych nepotkávala žebráky, aby byla práce pro všechny, kteří pracovat chtějí, ať už není nikdy válka.

Paní učitelka byla mezi žáky oblíbená. Byla kamarádská, nepokazila žádnou legaci. Rádi se s ní setkávají na školních srazích a vzpomínají na školní léta. Přejme jí spolu s jejími žáky hodně zdraví, štěstí, pohody a optimismu. Kéž jí i po osmdesátce přinese každý nový den hodně krásy a radosti.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Stavění katedrály ve svém nitru

Otec František Putna

Milí lanžhotští spoluobčané, prožíváme dobu přípravy na Velikonoce, nejvýznamnější svátky v celém liturgickém roce, a začínáme tříletou přípravu na jubileum 1 150 let příchodu bratří sv. Cyrila a Metoděje k nám na Moravu (863).

Čím je toto datum pro nás tak významné? Když se zeptáte ve škole dětí, kdo byli tito bratři a čím jsou pro nás významní, dostanete většinou odpověď tohoto znění: „Zasloužili se o kulturní rozvoj a písemnictví, vytvořili náš národní jazyk.“ Toť vše. Nějak se nám vytratil hlavní důvod – přinesli nám především křesťanství a pozvedli náš národ mezi nejvyspělejší národy v tehdejší Evropě. To už dnes pedagogové nepovažují za důležité. Připomínám, že oba věrozvěstové se z Velké Moravy odebrali do Říma (867), kde žádali papeže Hadriána II. o schválení překladu Písma svatého a slavení liturgie ve slovanském jazyce. Tento důležitý akt se uskutečnil v jedné z hlavních římských papežských bazilik *Sancta Maria Maggiore*. Slovanský jazyk se stává ve své době čtvrtým nejvýznamnějším jazykem k slavení bohoslužby, po hebrejštině, řečtině a latině. Kde tehdy

byla němčina, angličtina a další dnešní světové jazyky?

První rok této přípravy na jubileum je věnován svátosti křtu. Další dva sv. biřmování a eucharistii. V době postní, kterou nyní prožíváme, si máme aktuálně připomenout jedinečný osobní dar víry a symbolicky putovat na místo, kde jsme byli pokřtěni, konkrétně do našeho kostela. Během 40denní přípravy se modlíme tzv. „Nověnu k roku křtu“, jenž vyvrcholí na Bílou sobotu o velikonoční vigílii obnovou křestních závazků, abychom si uvědomili, čím jsme byli každý osobně obdarováni a jaké životní poslání máme uskutečnit. Den křtu je pro každého „zrození pro nebe“ a je dobře ho znát. Záleží, jak prožijeme svůj život, abychom si skutečně nebe zasloužili. Naši předkové nám za nemalých osobních obětí zanechali dědictví a vystavěli zde místo, kde je mezi námi skutečně a reálně přítomný náš Bůh, se kterým se můžeme kdykoliv setkávat, kde je trvalé spojení nebe se zemí.

Nyní bych se na chvíli zastavil v naší současnosti. My žijeme a snažíme si budovat „svojí vlastní svět“, kde chceme žít

byla němčina, angličtina a další dnešní světové jazyky?

pouze sami a zapomínáme na utváření vzájemné pospolitosti s ostatními lidmi. Naši předkové veškeré své společné úsilí nazvali výrazem „stavění katedrál“. Co to znamená? Oni budovali věci mnohdy desetiletí a staletí s přesvědčením a vizí do budoucna, aby se vše jednou pozitivně projevilo v životě jejich vnuků a pravnuků. To pak přinášelo své jedinečné plody v životě a rozvoji národa. Kdežto my v dnešní vyspělé době místo toho, abychom se dále navzájem povzbuzovali, společně budovali a rozvíjeli působiště, kde všichni žijeme, tak si vše snažíme co nejvíce komplikovat, shazujeme se, odmítáme a kritizujeme, když někdo chce něčím přispět k dobru nás všech.

Na nedávné schůzi městského zastupitelstva zazněla otázka: „Když přispějeme na opravu kostela, konkrétně věže, co z toho budeme mít?“ Myslím, že nebudu daleko od pravdy, když řeknu, že většina našich zastupitelů, včetně tehdy přítomných hostů, je pokřtěna. Tudíž je kostel jejich druhým domovem a je povinností každého pokřtěného účastnit se pravidelně nedělní bohoslužby a přispívat na údržbu kostela. Proč tomu tak ale není, je téma na jinou diskuzi. Když si otevřu Katalog brněnské diecéze vydaný v roce 2007, na-

listuji stranu 136, kde jsou uvedeny všechny základní údaje o farnosti Lanžhot, zjišťuji, že k tomuto datu je pokřtěno 2 412 lidí! Kdyby se tito všichni postavili čelem k potřebě opravy kostela, tak bychom nemuseli veřejně řešit nějaké dohady.

Opět se dostáváme na počátek tohoto článku, na jubileum christianizace naší vlasti. Křesťanství a lanžhotský kostel je našim duchovním a kulturním dědictvím, není to pouze na bedrech těch věrných a vytrvalých 375 věřících (výsledky sčítání ze dne 19. 4. 2009), ale je to zásadní úkol všech obyvatel Lanžhota, všech 3 700 obyvatel. Ze zodpovědnosti uchovávat a rozvíjet svěřené „dědictví otců“ se nikdo z nás nevykrouť.

V posledních dnech se v Lanžhotě zakotvil pojem „svědomí Lanžhota“. Milí spoluobčané, poslyšte toto, jediným a skutečným svědomím Lanžhota jsou naši zbožní předkové a samotní bratři sv. Cyril a Metoděj, kteří pravděpodobně procházeli i naším územím. Co by nám, Lanžhoťčanům, asi dnes řekli?

Pojďme ke kořenům, všechny vás zvu na oslavu letošních Velikonoc, abychom nesli odhodlaně živé dědictví víry, které nám bylo svěřeno.

Statistika farností za rok 2010

Svatby: 7 svateb (r. 2009 – 1)

Křty: 16 křtů (r. 2009 – 19)

Pohřby: 31 pohřbů (r. 2009 – 31)

1. sv. přijímání: 12 dětí (r. 2009 – 15)

Náboženství: 36 dětí (šk. r. 2008/2009 – 48)

Svatost nemocných: 89 – 59 společně, 30 samostatně (r. 2009 – 97, 57 společně, 40 samostatně)

Sv. přijímání: 16 500 (r. 2009 – 17 500)

Bohoslužby v Lanžhotě – Velíkonoce 2011

Neděle 17. 4.	Květná neděle – pašijová (začíná Svatý týden – svčení ratolestí)	8.00 10.00
Čtvrtek 21. 4.	Zelený čtvrtek – Mše svatá na památku Poslední večeře	18.00
	Adorace – bdění v Getsemanské zahradě	21.30
Pátek 22. 4.	Velký pátek – den přísného postu Den umučení a smrti Ježíše Krista Pobožnost křížové cesty Velkopáteční obřady	17.30 18.00
Sobota 23. 4.	Bílá sobota – den, kdy Ježíš odpočívá v hrobě Obřady „Veliké noci“ - Vigilie Zmrtvýchvstání Páně	20.30
Neděle 24. 4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – Hod Boží velikonoční Te Deum a sv. požehnání	8.00 10.00 14.30
Pondělí 25. 4.	Pondělí velikonoční – Oktáv velikonoční	9.00
Středa 27. 4.	Středa v oktávě velikonočním	18.00
Čtvrtek 28. 4.	Čtvrtek v oktávě velikonočním	18.00
Pátek 29. 4.	Pátek v oktávě velikonočním	18.00
Sobota 30. 4.	Sobota v oktávě velikonočním	7.30
Neděle 1.5.	Druhá neděle velikonoční Neděle Božího milosrdenství	8.00 10.00

Tříkrálová sbírka 2011

Jaroslava Bartošová

Lanžhot už tradičně patří v našem okrese k obcím, kde se při Tříkrálové sbírce vybere nejvíce peněz. Nebylo tomu jinak ani

v letošním roce. I přes menší problémy se zajištěním koledníků se nakonec šlo dost dospělých i dětí, kteří obešli celé město. Vybralo se úctyhodných 91 000 Kč.

Po Velkých Bílovicích – 105 857 Kč a Břec-lavi – 102 971 Kč jsme se umístili stejně jako loni na třetím místě.

Vaše dary budou využity na rozvoj a realizaci těchto projektů:

- dokončení stavebních úprav na Domově sv. Agáty Břeclav pro matky s dětmi v tísni
- podpora Krizového dobrovolnického centra při Oblastní charitě Břeclav, které pomáhá obětem neočekávaných živelných katastrof, krizových situací a hromadných neštěstí
- stavební úpravy v prostorách Nizkoprahového denního centra, které poskytuje služby občanům, jejichž sociální a životní úroveň si to vyžaduje
- operace dětí z chudých rodin na Ukrajině, které nemají finanční prostředky na zaplacení zákroku

- Charitní ošetrovatelská služba - zabezpečuje odbornou zdravotní péči
- Charitní pečovatelská služba a odlehčovací služby - služba sociální péče, poskytovaná seniorům a zdravotně postiženým občanům
- Dobrovolnické centrum při OCH Brno - koordinuje a metodicky vede dobrovolnickou práci
- Azylový dům pro muže a ženy poskytuje služby občanům, jejichž sociální a životní úroveň si to vyžaduje
- farní charity, dobrovolná pomoc sociálně slabým a potřebným lidem v nouzi, humanitární pomoc

Misie 2011

Hana Tučková

Když otec František ohlásil na podzim loňského roku, že v Lanžhotě budou lidové misie, mnozí z nás vůbec nevěděli, o co se jedná. Vždyť toto slovo si většinou spojujeme s lidmi - černochoy, kam za nimi docházejí kněží - misionáři a zde je seznamují se základy víry.

První setkání s otcem Markem Dundou, který je koordinátor lidových misí ve středisku FATYM (farní tým) ve Vranově u Brna, nám toto objasnilo. Již v kostele vysvětlil věřícím, co misie znamenají, co je posláním mi-

sionářů. Následná beseda na faře pak obsahovala podrobnější informace, včetně programu misí po celý misijní týden a úkolů pro nás vyplývajících. Před Vánoce jsme roznášeli do všech domů vánoční přání a program misijního týdne, který byl stanoven na 20. – 26. 2. 2011. Dva týdny před vlastními misemi se opět navštěvovaly domácnosti, rozdávaly se perníčky s nápisem „misie“ a brožurka

vydaná speciálně pro Lanžhot, obsahující podrobné informace. Všichni občané byli na setkání s misionáři zváni.

Průběh misijního týdne nebudu popisovat, neboť každý – věřící i nevěřící – měl možnost si z programu misijního týdne něco vybrat, některé z pobožností se zúčastnit, měl možnost pozvat do své domácnosti misionáře, promluvit si s ním o věcech, které ho zajímají, rozebrat řešení rodinných nebo osobních problémů apod. Chci se s vámi podělit o celkový dojem z této „duchovní obnovy“ a myslím, že nejen můj.

Protože se poslední misie konaly v roce 1947 (před 64 roky), jen málo ze starších si na ně pamatuje. Proto doufejme, že alespoň mladší generace se ještě dožije dalších misí a bude svoji víru předávat dětem a vnukům. Hlavním smyslem však je, abychom podle víry žili, snažili se dodržovat všechna Boží přikázání, nevyhledávat záminky k nepřátelství, umět odpouštět jeden druhému, neboť jsme lidé chybující a kdo si myslí, že je bez viny „ať hodí kamenem“. Ne nadarmo se říká: „Není bázně, není kázně.“ Člověk má mít před něčím bázeň. Když to není Bůh, tak alespoň lidské zákony. Bohužel morálka je dnes natolik uvolněná, že v Boha se

nevěří a zákony se nectí. S tím se setkáváme v každodenním životě u dětí, mládeže i dospělých. Snažme se tedy začít každý sám u sebe. Neříkejme si „já jsem dobrý, nemám na sobě co zlepšovat“. Ať je každý dobrý, ale ať to dobro hledá i v druhém člověku a snaží se snášenlivostí, pokorou, odpouštěním a pomocí druhým přispět k lepším vztahům nejen mezi občany naší obce, ale kdekoli, kde se sejde s ostatními lidmi. Sama na sobě to mám vyzkoušené, že člověk se může snažit vyhovět lidem v čemkoliv a kdykoliv, ale jen potud, pokud se toto neodrazí ve zlu na něm samém. Prostě dojde situace, kdy opravdu v rámci svých možností, s dodržením zákonů a předpisů nelze vyhovět a pohled druhého člověka se změní natolik, že se v ústním podání (někdy i písemném) vedou zbytečné řeči a pomluvy. Snažme se těmto vyhnout, a jak říkal otec Jindřich Bartoš ve své jedné promluvě: „Ten člověk je přítel, který vám vše řekne do očí a přímo, a vy to od něj přijmete. Ten, který o vás mluví za zády, pomlouvá a někdy si i něco přidá, ten přítel není, ten to s vámi nemyslí dobře.“ Proto budme přátelé.

Jak prospěla misijní obnova Lanžhotu

Marie Prajková

Každý, kdo si udělal chvilku pro návštěvu našeho kostela v době od 20. do 26. února letošního roku a zúčastnil se bohoslužby, tématické promluvy anebo tichého rozjímání před Nejsvětější Svátostí mi dá za pravdu, že tento týden měl pro nás velký význam. Už nedovedu zopakovat všechna témata, kterými se zabíraly promluvy, ale vím, že kazatelé vysílali náboj do našich srdcí a nás

tato slova oslovila natolik, že jsme se s nimi ztotožňovali. Myslím, že takto připravené srdce posílalo své díky, ale hlavně své prosby k Pánu Bohu při soukromé adoraci jinak, než kdy předtím.

Při misiích nám byla nabídnuta i životní svatá zpověď. Jistě ji mnozí s vděčností využili a jejich lítost a odhodlání být lepšími, bylo v danou chvíli ze všeho to nejdůležitější.

Vyvrcholením lidových misí bylo posvěcení a postavení misijního kříže. I tato slavnost pozvala k účasti mnoho lidí a zanechala v nás pěknou vzpomínku.

LANŽHOT A LIDOVÉ MISIE

Cyrl a Anežky Bartošovi

„Tak co myslíš, otevřů?“ To byl asi nejčastější dotaz nás dobrovolníků, kteří jsme už několik týdnů před začátkem lidových misí v Lanžhotě roznášeli přání a později i perničky se zpravodaji, abychom všechny lidi v našem městě mohli dostatečně a s předstihem informovat o této akci, jak jsme doufali, nejen pro věřící.

Pravda, při obchůzce domů jsme byli mírně nervózní při pomýšlení, že si nás asi mnoho lidí splete s tak oblíbenými Svědky Jehovovými, ale nakonec, až na některé horkokrevné jedince, to dopadlo dobře. Ještě větší obavy jsme měli z předsudků mnoha lidí, které mají všeobecně o věřících a víře, o navštěvování kostela ani nemluvě. Jaké bylo naše překvapení, když se při misiích rozhodlo vedení naší základní školy „umožnit“ misionářům seznámit všechny děti s programem, který byl určen právě jim. Touto cestou bychom chtěli srdečně poděkovat paní ředitelce a celému pedagogickému sboru, kteří tímto gestem

Misionáři odešli a náš život se vrací do normálního, běžného chodu. Budeme k sobě ohleduplnější, laskavější, shovívavější, uznalejší a láskyplnější – tak, jak jsme si to při misiích předsevzali?

Odpověď na tuto otázku dá až čas. Nám naše odhodlání má připomínat vztyčený misijní kříž, který budeme čas od času mít.

Ať je nám připomínkou a výzvou k usku-tečňování našeho misijního předsevzetí!

dali jasně najevo, že jim životní hodnoty dnešní mladé generace nejsou lhostejné. Myslíme, že nejen my, ale i mnoho dalších farníků se už moc těší na další spolupráci školy s farností.

A tak věříme, že po období zajímavých letáček na adresu pana faráře a některých představitelů města, o jejichž vysoké úrovni nemůže být nejmenších pochyb, nastane v našem městěčku, snad i díky lidovým misiím, tak dlouho očekávaný mír a přátelství...

Farní zahrada městu?

Milí spoluobčané, dovolte nám, abychom reagovali na zasedání zastupitelstva, které proběhlo dne 3. 3. 2011 a bylo odvysíláno v kabelové televizi. Pro ty, kteří toto zasedání nesledovali, jenom v krátkosti připomínáme, že jedním z bodů jednání bylo schválení příspěvku na vybudování vyhlídkové trasy na věži našeho kostela, o který žádalo sdružení Spolek pro Lanžhot. Přes různé argumenty pro i proti zde zazněl také návrh, nebo spíše podmínka k poskytnutí příspěvku - odstoupení farní zahrady (pozemek mezi budovou fary a prodejnou Jednoty). Navrhovatelé argumentovali tím, že je tato zahrada nevyužita a slouží pouze jako skladiště.

Dovolte, abychom vám, kteří nejste zasvěceni do života farnosti, vysvětlili dění a plány s touto částí pozemku, která k faře patří od jejího zbudování (první zmínka okolo r. 1650). Nachází se zde několik ovocných stromů a malý vinohrad, které jsou ošetřovány. V nedávné době, kdy probíhaly stavební práce na faře a na kostele, sloužila část této zahrady ke skladování stavebního materiálu, ale v současné době je již všechno nepotřebné odklizené. Dále je zahrada využívána při všech akcích na faře (farní den, táborák pro děti, ministrantské schůzky, setkávání maminek s dětmi).

S touto částí farního pozemku jsou další plány, které nechal zpracovat již P. Pavel Holešinský. Z dvorní části objektu bude zbudováno centrum, které bude sloužit k výuce náboženství, setkávání mládeže, pro maminky s dětmi a další akce s větším počtem lidí, protože sál v budově fary je nedostačující. Součástí projektu je také

zahrada, která by měla sloužit jako malé hřiště nebo parčík. Na tuto stavbu jsou již rozpracovány potřebné plány, jediné co realizaci zastavilo, byly samozřejmě finance. Bylo a je potřeba nejdříve zbudovat a opravit věci, které již technicky a bezpečnostně neodpovídají potřebám – oprava střechy, věže, fasáda kostela, topení a nová elektroinstalace v kostele. Takže na tuto realizaci v dnešní době není šance sehnat finance.

Dále je tato zahrada využívána, což možná většina z vás neví, jako prostor, kde už po čtyři roky chasa před hody „struhá“ májky a vršek máje. Pan farář chasa poskytl tyto prostory po té, kdy obec nenabídla žádné prostory pro tuto přípravu. Jiné technické zázemí, nezbytné pro tyto kulturní akce, v okolí Náměstí nemáme. Tímto bychom také poukázali na skutečnost, že všechny akce pořádané na Náměstí jsou elektricky napojeny na kostel, kromě všech folklorních akcí je to např. vánoční jarmark, Den matek, vánoční zpívání apod. Za tyto odběry nebyly nikdy nikomu po celé roky účtovány žádné náhrady, bylo to považováno za samozřejmost.

Závěrem bychom chtěli jenom znovu připomenout, že kostel je jediná dominanta Lanžhota, kterou obec používá pro všechny své propagační a reklamní účely, od pohlednic až po internetové stránky. A vy si dáváte podmínku pro poskytnutí příspěvku na opravu a zvelebení kostela jako hlavní dominanty města?!

Jak na opravy křížů

Božena Kořínková

Vy, kdo Lanžhot a jeho okolí dobře znáte, víte, že se zde nachází několik křížů, kapliček a Božích muk. A jelikož město nemá šanci, spíše z hlediska technického než finančního, tyto stavby udržovat v důstojném stavu, je tady návrh, že by si tyto sakrální stavby vzali do opatrování dobrovolníci, kterým na jejich vzhledu záleží. Víme, že o pár křížů se už někteří občané starají, ale zbývá jich ještě dost, které by potřebovali pravidelnou údržbu. Některé kříže a kapličky se třeba vážou k historii vašich rodin nebo se nachází v blízkosti vašich domů a není vám jejich stav lhostejný. Nabízí se vám možnost si tyto stavby vzít pod jakýsi „patronát“. Jednalo by se o takové běžné opravy a úpravy jako je oprava omítky, vylíčit, natřít, upravit okolní prostranství. Pan starosta tuto pomoc uvítal a nabídl, že na větších a odbornějších opravách by se město podílelo. Jde tady také o to, že po-

Za farní radu:

Kořínková B.
Krásná J.
Bartošová B.
Bartoš J.
Uhrová M.
Benešová B.

Tučková H.
Uher P.
Bartoš P.
Prajka M.
Bartoš C.
Michalica F.

kud už se o daný objekt stará konkrétní osoba, má k tomu určitý vztah, tak si dává pozor, kdo se v okolí pohybuje a třeba by se tak dalo předejít vandalismu a úmyslnému poškození těchto staveb.

A tak vám zde nabízím seznam křížů a kapliček, kterým by bylo možné tímto způsobem pomoci:

1. Boží muka sv. Marka
– na konci Olbrachtovy ulice
2. Darmovzalových kaplička
– u druhého mostu
3. Socha sv. Jana Nepomuckého
– u Hluboké cesty
4. Lékárníkových kříž
– u Nádražní ulice
5. Fojtíkových kříž
– na ul. Kostická před Osičkovými
6. Kříž Terezie Zonygové
– za Lanžhotem v poli směrem na Kostice
7. Benešových kříž
– v trati Prátna
8. Kříž Kateřiny Pivnickové
– u hlavní silnice na Břeclav
9. Šuldysův kříž
– u staré silnice na Břeclav za Hvězdou
10. Benešových kříž
– u Jazérka

11. Helenin kříž

– u Hluboké cesty pod kaštanem

12. Kříž u Hrnčířových domu

– v Nové ulici u prodejny Jednoty

13. Kříž u obecné školy

– u staré školy na ul. Komenského

Dále do tohoto seznamu patřil ještě Solenberkův kříž (u Hrubé caje), ale ten byl bohužel před nedávnem odcizen!

Větší sakrální stavby jako je Boží muka v Souhradech, morová kaplička v Koutě,

sochy na Náměstí a hlavní kříž na hřbitově, zůstanou v starosti města, jelikož tyto potřebují odbornou a finančně náročnější opravu a jsou na ně již z rozpočtu vyčleněny finance.

Pokud vás tento návrh oslovil a máte zájem si vzít do péče některý lanžhotský kříž nebo kapličku, můžete se přihlásit u B. Kořínkové na ulici Luční.

Seznam naleznete také na farních internetových stránkách.

www.farnostlanzhot.webnode.cz

Adopce na dálku pokračuje

Božena Benešová

Zase uplynul jeden rok a naše podpora dětí v Ugandě stále pokračuje. Loni jsme měli starosti a problémů ve farnosti více než dost, konala se sbírka na opravy kostela, skládáme se na úhradu půjčky. A vzhledem k tomu, že v pokladně byly ještě peníze z minulých let, nikoho jsem neoslovila a nechala jsem příspěvky na adopci pouze na dobrovolnosti několika skalních přispěvatelů. V tomto roce už peníze na pravidelný roční poplatek nejsou. Chtěla bych touto cestou požádat všechny - ty, kteří na začátku s námi do projektu adopce na dálku šli, i ty, kteří jste ochotni se do projektu zapojit, zvažte, prosím, své finanční možnosti a přispějte jakoukoliv částkou, abychom mohli svému závazku dostát. Vaše příspěvky můžete odevzdat kromě mne i do knihovny J. Bartošové.

Podporujeme dvě děti, chlapce Vincenta, který chodí ještě do základní školy a dívku Allen, která studuje na střední škole a chtěla by být učitelkou. Na každé dítě se platí příspěvek 7 000,- Kč ročně (pokryje výdaje na školné, školní pomů-

ky, obědy, školní uniformu a léky). Pokud dítě, které je zařazeno do projektu adopce na dálku, onemocní, má nárok na bezplatnou lékařskou pomoc v nemocnici sv. Karla Lwagy v Buikwe, tu pomáhala vybudovat Arcidiecézní charita Praha a pracují zde čeští a slovenští lékaři. Děti jsou za naši pomoc velmi vděčné a v každém dopise zdůrazňují, jak moc jsou rády, že mohou studovat. To, co je u nás běžné a samozřejmé, si u nich mohou dovolit jen vyvolení jedinci. Obě děti jsou totiž sirotci, Vincent bydlí u strýce a Allen u babičky, obě rodiny jsou chudé a ze svých prostředků nemohou děti podporovat. Tak ještě jednou prosím, zamyslete se nad tím, jestli můžete přispět a pomozte dobré věci!

Mamína klub

- PS -

Maminky, babičky, tátové pozor! Chcete se vymanit ze stereotypu všedního dne a poznat nové lidi? Chcete, aby Vaše děti zažily různá dobrodružství, naučily se spolupráci, zařadily se do kolektivu a mnoho dalšího? Tak neváhejte a přidejte se k nám.

Scházet se budeme opět na faře. Nějaký čas jsme se scházeli v kinosále. Výhodou byl prostor, který starší děti maximálně využily, ale nejmenším

dětem a batolátkům tento prostor absolutně nevyhovoval. Při pěkném počasí využijeme farní dvůr, který je pro děti vybaven pískovištěm a spoustou hraček. Přesné termíny ještě nejsou dohodnuty, ale včas budou oznámeny v kabelové televizi.

Na webových stránkách města je založeno diskusní fórum MAMINA KLUB - zde můžete vyjádřit svůj názor, výtku, postřehy.

Podaří se v Lanžhotě zpřístupnit vyhlídku?

Petra Racková

Podpořit turistický ruch v Lanžhotě si dal za úkol Spolek pro Lanžhot. Cílem je kromě zachování tradic i obnova hlavní dominanty města – kostela Povýšení svatého Kříže.

V první fázi mohli lidé z blízkého i širokého okolí přispívat na opravu střechy. Byla uspořádána veřejná sbírka, ve které se vybralo cca 700 000 Kč. Pomocí dotace od Jihomoravského kraje, z Městského úřadu v Lanžhotě, z farního úřadu, příspěvků rodáků a místních firem i široké veřejnosti byla první fáze opravy a výměna tašek na stře-

še kostela úspěšně dokončena. Střecha svítí novotou a díky P. Františku Putnovi, duchovnímu správci z Lanžhota, který pomocí starých fotografií vytvořil podrobný grafický a barevný náčrt, svou zajímavou barevností zaujme již z dálky.

Přes velkou radost a spokojenost zůstala neopravená věž, na níž by měla vzniknout vyhlídka.

A z tohoto důvodu byla uskutečněna 2. etapa veřejné sbírky, na které se vybralo cca 340 000 Kč. Další finance byly získány z městského úřadu a farního úřadu. Městský úřad podpořil tento projekt částkou 500 000 Kč a farní

úřad přispěl částkou cca 300 000 Kč. Pomocí těchto financí byla provedena oprava střechy věže a fasáda věže. Už jenom zbývá zpřístupnit vyhlídku.

Zpřístupnění vyhlídky by poskytlo krásný pohled do okolí nejen občanům Lanžhota, ale i návštěvníkům našeho města. Projekt je již připravený k realizaci. Zda se projekt podaří dokončit, záleží samozřejmě jako vždy na finančních prostředcích. Předběžný rozpočet vnitřních úprav na zpřístupnění vyhlídky je cca 1 000 000 Kč. Občanské sdružení znovu žádá o dotace krajský i městský úřad, různé fondy, podnikatele i organizace. Tím, že kostel Povýšení svatého Kříže není na seznamu kulturních památek, je získávání dotací problematické.

Spolek pro Lanžhot uskutečnil na získání finanční podpory pro zpřístupnění vyhlídky Tříkrálový koncert, který se uskutečnil 9. 1. 2011 v lanžhotském kostele. Pozvání na koncert přijal Mužácký sbor

z Mutěnic s dirigentem Davidem Herzánem, Pěvecký sbor Barbastella Gymnázia Hodonín pod vedením sbormistra Josefa Ilčíka a Komorní orchestr Jana Noska. Účast na tomto velmi zdařilém koncertě byla velmi vysoká a kapacita kostela byla zcela vyčerpána. Spokojení návštěvníci koncertu přispěli na dokončení vyhlídky cca čtrnácti tisíci korunami, což předčilo všechna očekávání. Účinkující se vzdali své odměny ve prospěch sbírky, a tím si zaslouží obdiv nejenom za své umělecké vystoupení.

Věříme, že většina občanů Lanžhota chápe realizaci vyhlídky jako zviditelnění svého města.

Pokud i vy chcete přispět na zpřístupnění vyhlídky, pak číslo účtu je 221 811 595/0300. Podpoříte tak zvelebení dominanty města Lanžhot a krásný výhled do okolí lužních lesů se může do budoucnosti stát vaším cílem na výlet či odpolední procházku.

Otevřený dopis panu Jožulkovi Uhrovi

Vážený pane,

jako pravidelný přispěvatel a čtenář zpravodaje města Lanžhot s úžasem sleduji, jak se tato proklamovaná apolitická a nebulvární tiskovina nenápadně mění v kolbiště výměny názorů na komunální politiku – ať už v některých člancích skrytě, nebo rovnou úplně bez obalu (viz některé příspěvky v číslech 3, 4/2010).

K tomuto trendu jste se nepochybně připojil i Vy svým článkem „Hon na zrádce“ v minulém čísle. Hluboce si Vás vážím za Vaše zásluhy na poli literárním, sportovním, historickém a především muzikantském – na druhé straně musím konstatovat, že Vaše názory

samozvaného komunálního politologa (publikované nejen v našem zpravodaji) se mi jeví přinejmenším jako sporné, ne-li slušně řečeno přímo demagogické.

Rozhodně se tímto dopisem nehodlám připojit k v úvodu zmíněnému negativnímu trendu, kdy jsou občané Lanžhota i díky takovýmto článkům vtahováni do nechtěné konfrontace, jejíž prapůvod je zjevně zakořeněn v osobních sporech a antipatiích několika konkrétních zastupitelů. Ve zmiňovaném příspěvku však pokládáte několik řečnických otázek. Možná jste ani nečekal, že se na ně dočkáte odpovědí, přesto se o to chci (stejnou cestou jako Vy) pokusit.

Na jednu otázku („Co spáchali?“) si odpovídáte neprodleně sám („Statečnost!“). Podle Vás tato statečnost spočívá „v uplatnění práva lidí, užívajících svobody myšlení a názorového rozhodování“. V tomto ohledu s Vámi zcela souhlasím. Ve svém článku však tuto svobodu bohužel přiznáváte jen Vámi glorifikovaným odvážlivcům, kteří v hlasování o nejvyšší obecní posty nepodpořili kandidáta ze „své“ kandidátky (na rozdíl od Vás si netroufám mediálně žonglovat s konkrétními jmény, jednalo se přece o tajnou volbu!). Ostatním ovšem tuto svobodu upíráte a rovnou jim nekompromisně přiděluje cejch nesvéprávnosti, tupé stádoovitosti a „partajnické diktatury“!

Vážený pane, chtěl bych Vás ubezpečit, že se jako zastupitel města určitě hodlám „rozhodovat podle své vůle a rozumu“ – ale především také s pocitem zodpovědnosti k občanům Lanžhota. Doufám, že je to pro Vás jakožto „voliče, který volby nebojkotoval“ a „právo vědět to má!“ dostatečně jasná odpověď.

Při volbě starosty a místostarosty jsem však uplatnil ještě další princip. Jsou totiž i jiné pohnutky k rozhodování než Vámi podsouvaná „partajnická diktatura“ – řekněme například politická korektnost nebo docela obyčejná

lidská slušnost. Považuji totiž za korektní a slušné podpořit toho, kdo mi při sestavování kandidátky projevil svou důvěru a přesvědčil mě, že stojí o mou spolupráci – byť se můžeme i neshodovat v názorech na některé konkrétní otázky. Rozhodně se při tom nejednalo o nějaké stranické ideály – už jenom proto, že původní obsazení kandidátní listiny v té době obsahovalo řadu osobností z řad nestraníků, které pro mě byly zárukou budoucího kvalitního (a bezkonfliktního) fungování zastupitelstva. Některé z nich bohužel nakonec skončily na úplně jiné kandidátce, což také nesporně přispělo ke zbytečné povolební rozpolcenosti Lanžhota.

Co dodat závěrem? Rozhodně nechci tímto dopisem „přilévát olej do ohně“. Pokusil jsem se jenom za svou osobu odpovědět na některé Vámi položené otázky v minulém zpravodaji. Spolu se čtenáři posuďte sám, jestli se mi to podařilo. Jenom ten požadovaný podrobný životopis Vám veřejně na těchto stránkách neposkytnu, jsem ale kdykoli ochoten popovídat Vám ho u pohárku vína při některé z Vašich krásných písniček.

S úctou a pozdravem

Milan Kocmánek, člen zastupitelstva města

Už jste byli na cvíčku?

J. D.

Když jsem zjišťovala, kde bych mohla naučit svého pejska poslušnosti, bylo mi řečeno, že v našem blízkém okolí nikde! Snad jen v Kosticích, ale tam to nikdo nevede a nemají zájem někoho něco učit. Tam je to jen pro vlčáky.

Uplynul rok, přišli jsme o pejska a jak to tak bývá, máme nového. Nedalo mi to a na internetu jsem si vyhledala Kynolo-

gický klub Kostice (KK Kostice). Je tam i kolonka na vzkazy. Dodala jsem si odvahy a napsala vzkaz, zdali by nemohl chodit na cvičák můj syn s pejskem a že mi nejde o zkoušky, ale o poslušnost pejska a činnost teenagera. Odpověď jsem dostala obrátem. Cituji:

Pořádáme individuální kurzy pro lidi, kteří mají zájem naučit se správně zacházet s pejskem. Vždy se vám na cvičišti bude věnovat zkušený výcvikář. Cvičiště KK je ideální z mnoha důvodů. Jedním z nich je, že je cvičiště celé oplocené a nehrozí tedy vašemu pejskovi zranění nebo zaběhnutí. Výcvik probíhá po domluvě ve vašem volném čase. Zatím jsem neměl možnost cvičit s tak malým dítětem, ale věřím, že i to bychom zvládli. Účelem našeho výcviku je naučit lidi, jak zacházet se svým psem a naučit je, jak pejska vycvičit. L. Nešpor

Lidský hyenismus nemá hranic

Antonín Hostina, předseda OS Soutok

V letních měsících roku 2010 členové „Občanského sdružení Soutok Lanžhot a lesní úsek Tvrdonice“ mapovali a fotili všechny kříže, kapličky a historické památky v Lanžhotě a jeho okolí. Cílem bylo vyzdvihnout v mnohých případech zapomenuté odkazy našich předků a tyto symboly předat nastupující generaci. Dalším krokem sdružení mělo být předání těchto materiálů představitelům města Lanžhot s návrhem nabídnout jednotlivé památky našim občanům, kteří by tyto památky udržovali a pečovali by o ně. Na údržbu by obec občanovi přispívala ročně určitou finanční částkou, která by pokryla vynaložené náklady.

První návštěva na cvičáku proběhla skvěle. Dostalo se nám vlídného přijetí a dvou hodin povídání o výcviku včetně ukázky. Nyní chodím na cvičák já namísto syna (ten už má jiné zájmy), učím se já i můj pes a hlavním heslem se stalo „ocásek nahoru“. Při výcviku je důležité, aby byl pes spokojený a veselý, což nám dokáže svým ocáskem, protože jen tehdy má chuť se něco naučit a tím nás - potěšit.

Takže pokud váháte s výcvikem jako já, nebojte se, nedejte na smyšlené názory! Jsou tam moc hodní a určitě vám vyjdou vstříc. Součástí cvičiště jsou i některé překážky na výcvik Agility. Je jen na každém, co chce pejska naučit – třeba i psím kouskům.

Moc děkuji KK Kostice a panu Nešporovi za trpělivý výcvik a čas, který věnují našim čtyřnohým přátelům.

Stalo se však něco, co se nedá pochopit. Někdy na začátku letošního roku neznámý vandal (sběrač kovů) si dovolil jednu památku poškodit a to tak, že nad tím zůstává rozum stát. Odřezal ocelový kříž a pískovcový podklad domlátil kladivem. Jedná se o „Solenberkův kříž“ nedaleko Šulákových vrat.

Co tímto zloděj získal? Sto korun ve sběrných surovinách, nebo si jej vystavil doma? Pravdou je, že mimo historickou cenu měl tento kříž i cenu uměleckou.

Při pohledu na tuto zkázu mne pojal vztek a mrzí mne, že nejsou středověké tresty. **Lidé, prosím, nebuďte neteční, nebojte se ukázat prstem na tyto škůdce.**

Jediná šance jak se těchto nešvarů zbavit, je zbavit se strachu a mít oporu ve vedení obce. Ale to znamená, že i vedení obce nesmí mít strach otevřeně vystoupit proti těm, kteří v Lanžhotě škodí slušným lidem.

Závěrem vyzývám svědky, kteří mají jakékoli informace, které nás přivedou k pachateli tohoto hanebného činu. Za prokázání a usvědčení pachatele nabízíme 10 000 Kč.

Jarní očista - detoxikace

Ludmila Bartošová

S nástupem jara uklízíme, gruntujeme a krásíme své přibytky i okolí. Kolik z nás ale provádí vnitřní očistu těla, detoxikaci? O auta a jiné spotřební zboží se staráme daleko lépe než o vlastní tělo, které to trpělivě snáší třeba i několik let, než se přihlásí určité bolesti a nemoci.

Toxické látky (jedy) vznikají jako odpadní produkt našeho metabolismu, přijímáme je ale také potravou, pitím, dýcháním, kouřením a též stres působí na naše tělo toxicky. Oslabuje imunitu, likviduje v těle vitamíny a má další negativní dopad na naše zdraví. Je zde třeba zmínit i elektromog, tj. záření počítačů, mobilních telefonů a všech elektrických spotřebičů, který vyvolává bolesti hlavy, únavu, agresivitu, shlukování krvinek (viz mikroskopické vyšetření živé kapky krve) a následně další zdravotní potíže a nemoci. Důsledkem může být i mozková příhoda u mladého člověka.

Toxiny se usazují v kloubech a způsobují bolesti a záněty, dále v krevním oběhu – zapříčiňují vysoký krevní tlak a jinde, kde

je tělo nějakým způsobem oslabeno nebo také v tuku. V našem těle se dokážou za jeden rok uskladnit až 4kg toxických látek, a tak můžeme vypadat za pár let jako chodící popelnice.

Detoxikační procesy probíhají v našem těle automaticky, dokud to organismus zvládá. Vlivem věku, nemoci, stresu, to už ale nezvládá a musíme mu pomoci např.:

- užíváním antioxidantů (vitamíny A, C, E, selen)
- racionální stravou
- pohybovou aktivitou
- detoxikačními náplastmi
- pitím čistících čajů na ledviny, játra, střeva, dodržováním pitného režimu
- pomocí bylinek, chlorofylu.

Těž některé druhy masáží a cvičení ásan z jógy podporují detoxikaci těla. Absolvujeme-li čistící kúru, poznáme to i navenek. Budeme mít lepší náladu, více energie, méně nemocí, zlepší se stav naší pleti. Čis-

tící kůra se doporučuje alespoň 1x ročně, na jaře. Právě teď je nejlepší doba, protože podle východní medicíny je to období jater a jejich párového orgánu žlučníku.

Játra jsou naším největším detoxikačním orgánem a plní přes pět set funkcí v těle. Jejich aktivita je 15. 2. – 14. 5. V této době se více, než jindy objevují kožní potíže, pokožka je totiž zástupným orgánem jater. Občas slyšíme: „Z čeho můžu mít zanesená játra? Však nepiju.“ Naše játra netrpí jen alkoholem, ale i chemickými přísadami v potravinách, nadměrným užíváním léků, také hněvem a zlobou. (Z potravin jim školí nejvíce smažená jídla, uzeniny, mléčné výrobky, sůl.)

Metodou diagnostiky z obličeje (orientální diagnostika) se dá poznat, jak jsou na tom naše játra. Před deseti lety, když jsem absolvovala tento kurz, jsem zjistila, že jen velmi málo lidí má játra v pořádku. Jaterní testy ukazují, že je vše v pořádku,

i když játra fungují z jedné pětiny, ale pak už může být pozdě.

Z duševního hlediska nám játra ukazují kvalitu našeho pohledu na svět. Jsme-li přístupni **všemu, co život přináší a jsme**

schopni vnímat i nepříliš pěkné a veselé věci jako součást života, pak máme játra v pořádku. Když se vztekáme na život, partnera, kritizujeme a stěžujeme si na nespravedlnost, pak jsou játra oslabena. Svým chováním a jednáním si utváříme vlastní

zdraví. Naučte se radovat z maličkostí a odpouštět si navzájem. Každý z nás je odpovědný sám za sebe, za to co jí, pije, zda kouří, jestli bude rozdávat radost nebo zlost, protože co člověk vysílá, to se mu vrací.

A na závěr přísloví: Kdo nemá dnes čas na zdraví, tak si bude muset udělat zítra čas na nemoc.

Výstava vín

Jaroslav Třetina

V sobotu 12. března byla pořádána ZO ČZS v Lanžhotě pod záštitou Města Lanžhot tradiční výstava vín. I přes nepříznivý rok 2010 vinaři představili návštěvníkům slušný počet 312 vzorků. Z toho bylo 183 vín bílých, 112 červených a 17 vzorků vín růžových. Lanžhotští vinaři dodali na výstavu 142 vzorků. Vinaři z Kostic přispěli

36 vzorky, z Tvrdonic 34 vzorky a z Týnce bylo dodáno 17 vzorků. Menším počtem vzorků se prezentovali z dalších okolních i vzdálenějších obcí ze Znojemska, Kyjovska a Bzenecka. Bylo vidět i 11 vzorků ze slovenské Malokarpatské oblasti. Kolekci vín z Jižní Ameriky představila firma Vinicola. Přestože podobných akcí probíhá v současné době v okolí více, plnil se od 13 hodin sál Podlužanu slušným počtem návštěvníků domácích, z okolí, ale stále více vyznavačů vína přijíždí z míst vzdálenějších. Kromě tradičních odrůd bylo možno ochutnat i vína méně známých či nových odrůd, jako Erilon, Kerner, Malverina, Hybernal, Milia, Regent a jiné.

Letos bylo upuštěno od předdegustace a obodování vín komisemi, aby se návštěvníkům dostalo dostatečné množství

vzorků co nejdéle. Tento fakt však vůbec neovlivnil průběh výstavy. Většina návštěvníků s tím vyjadřovala maximální spokojenost. Návštěvníci měli možnost vlastního vyjádření v anketě, kde svými hlasy vyhodnotili nejsympatičtější vína. Své hlasy dali u bílých vín vzorku Pálava, mešní víno, výběr z bobulí ze Znovína Znojmo, růžovému Klaretu z bobulového výběru Rulandského modrého, ročníku 2009 Stanislava Veverky z Moravského Žižkova. Z červených odrůd nejvíce zaujala Torysa pozdní sběr, ročník 2009 Ludmily Nečasové z Čučic. K dobré náladě návštěvníků přispěla také cimbálová muzika Ladislava Švidroně ze Svatobořic-Mistřina.

Jak jsme si hrávali a jak si hrajeme

Vlasta Ciprysová

Četla jsem zajímavý článek o dětech a jejich hrách, o tom, že nynější děti nevědí, jak si jejich předci hrávali. Děti, které nemají dostatečně aktivní rodiče, raději než hrami na hřišti tráví čas doma. Nad počítačem a televizí, nabízející program čtyřicet hodin denně. A tak jsem zavzpomínala i já.

I když jsme museli doma pomáhat, rozhodně jsme trávili více času venku. Blíží se jaro mi připomnělo ty krásné dětské časy. Proutkem nebo křídou jsme si nakreslili školku a už jsme byli v pohybu. Hru „na opas“ jsme dokázali hrát hodiny a fenomén kuliček? Snad každý chlapec, ale i děvče mělo pytlík s kuličkami – ty skleněné byly nejvzácnější. Na kole jsme se

naučili jezdit „pod štanglů“ sami. Dámská kola? My jsme byli rádi, že doma bylo pevné pánské kolo. Stejně tak o prázdninách u vody. Nevzpomínám si, že by mě rodiče učili plavat. Párkrát jsme polkli vodu a už jsme plavali „na psa“. V zimě byla rájem každá kaluž, rybník. Brusle na kliku. Mám i smutnou vzpomínku. Když jsme skákali „z křence na křenec“ – prasklé ledy, nedoskočila jsem a už jsem byla v ledové vodě. Vytáhli mě, ale strach z trestu za mokré tepláky mě dohnal k tomu, že jsem hned nešla domů. Následoval zápal plic, půlroční pobyt v dětské ozdravovně na Slovensku - Kúpele Štós. První třídu jsem po půlroce skončila. Moc se mi stýskalo po rodičích a byla jsem vděčná panu

Moučkovi, který tam působil a často mne navštěvoval i s nějakými dobrotami.

Když už jsem učila desetileté žáky, požádala jsem jejich rodiče, aby zazpomínali, jak si oni hrávali. Byla jsem překvapena jejich ochotou a upřímností, s jakou to napsali. I po tolika letech mám jejich

lístky schované jako vzácnost. Oni totiž psali nejen o hrách, ale i o životě a nebyly to jen radostné vzpomínky. Všichni museli doma pomáhat, pásli husy, kozy, jezdili pro trávu, v každém domě bylo ně-

jaké zvíře, malé hospodářství. Rychle napsat úlohu a potom ven. Vzal se „habán“ – naplněná punčocha, to byl míč, nebo švihadlo. Kluci si hráli na vojáky, chytali ryby, které si upekli, stejně tak brambory a klasy. Kde dnes uvidíte hrát o blechu, honit raráška. Vzpomínali i na panenky – to nebyly Barbíny v krásných šatech. Také se museli starat o mladší sourozence.

A rázem jakoby se mi rozbřeslo. Dopsala jsem úlohu a současně jsem si uvědomila, že musím být ve škole ještě pozornější. Když to porovnáte s dnešní generací, za nedostatky se viní hlavně škola.

Větší volnost byla o prázdninách. Nebyly žádné tábory. Na výlety se jezdilo

do Lednice a na Lány. Zajímavá vzpomínka byla na koulení obruče přes celý Lanžhot, dávno před tím než dospělí z Lednice kouleli obruč do Brna. Někteří si povzdechli, že

dnešní děti si ani neumí hrát. A tak jsem zašla do naší „měšťanky“ mezi pátou B a spolu s paní učitelkou Hrubou jsme besedovali o hrách. Musím dodat, že všichni žáci byli ukáznění, pozorní, měli řadu otázek. Ze všeho jsem měla dobrý pocit. A tak tedy, jak si pátáci hrají. Chodí do Sokola, hrají fotbal, putují se skautem. Jen asi tři napsali, že sedí u počítačů. Velká většina má ráda zvířátka, o která se starají – velmi pěkné. Jezdí na kolech, i tu školku hrají. Na kopanou mají kožené míče, kvalitní švihadla. Došlo i na panenky, pomoc babičce při pečení cukroví. V létě tábory, s rodiči k moři. A tak ta liskaná, vyvolávaná, šipky, zůstanou ve vzpomínkách. Přijme našim dětem hry, které teď mají rády, hlavně ať mají nad hlavou modrou oblohu, klid a lásku rodičů. Ta ať je provází životem.

Okénko knihovny

Jaroslava Bartošová

Máte rádi knihy? Chtěli byste mít více informací o tom, co číst? Chtěli byste mít větší přehled o knihách? Pak právě vám jsou určeny webové stránky, které vám pomohou ve výběru. Takovými stránkami jsou např. www.cbdb.cz – česká bibliografická databáze. Najdete zde mnoho informací o knihách, autorech, o všech novinkách v knižním světě. Pokud se zaregistrujete (registrace je zdarma), můžete knihy a autory hodnotit a přidávat k nim své komentáře. Navíc je možné jednotlivé knihy přidávat do seznamu svých oblíbených nebo přečtených knížek, a tak si vytvořit přehlednou databázi knih, které jste už přečetli. Najdete zde také různé ankety a soutěže, kterých se můžete zúčastnit a získat knižní odměny.

Dalším typem pro orientaci ve světě knih jsou stránky www.ctesyrad.cz - ČTE-nářův SYmpatický RÁDce. ČTE_SY_RÁD je neustále aktualizovaná databáze k doporučení čtivých knih. Ať jste bloudící čtenář (prostě nevíte, co číst), znuděný čtenář (prostě jste už přečetli „vše“) či přesvědčený nečtenář (prostě nečtete) - **ČTE-nářův SYmpatický RÁDce vám najde „ty pravé“!** Ty, které vás pobaví a potěší. Ty, které vás ovlivní a posunou. Ty, u kterých nebudete chápat, jak jste je mohli mít. Ty, které si zamilujete a budete se k nim neustále vracet. Ty, které pak budete dále sami doporučovat.

Které knihy se nejvíce půjčovaly v minulém roce v naší knihovně:

1. Klára Janečková: Srdce v písku – půjčeno 14x

2. Táňa Keleová – Vasilková: Pozlátko – půjčeno 13x
3. Ashley Carrington: Valérie (6. dílů) – půjčeno 12x

Knihy pro děti a mládež:

1. Stepheny Meyer: Rozbřesk 11x
1. Zdeněk Miler: Jak Krtek ke kalhotkám přišel 11x
2. Ch. Awdry: Omašince Tomášovi 11 – 10x
3. O mašince Tomášovi 13 – 9 x

CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM, A CO VY?

Všichni chceme, aby z našich dětí vyrostli moudří, dobří a šťastní lidé. Jak toho dosáhnout?

Čtème dětem! čtème dětem 20 minut denně. každý den! Čtenářem se nikdo nerodí, čtenáři musíme ukázat cestu. Pravidelné čtení dítěti:

- vytváří pevné pouto mezi rodičem a dítětem
- podílí se na emočním rozvoji dítěte
- učí morálními hodnotám, napomáhá při výchově

- rozvíjí jazyk, paměť a představivost, učí myšlení
- formuje čtecí návyky a podporuje získávání vědomostí po celý život
- rozšiřuje znalosti, zlepšuje soustředění, usnadňuje učení
- je tou nejlepší investicí do úspěšné budoucnosti dítěte.

Více informací o tomto projektu, ale také různé rady a soutěže na www.celeceskoctedetem.cz

Činnost městské knihovny v roce 2010

Knihovna uspořádala 24 vzdělávacích akcí pro školu, internet využilo 1277 návštěvníků. Knihovna zaslala 72 požadavků meziknihovní výpůjční služby do jiných knihoven, kladně bylo vyřízeno 68 požadavků. Z výměnného fondu Městské knihovny Břeclav jsme vypůjčili 169 knih.

LETÁKY (lanžhotský fenomén)

Josef Jožulka Uher, březen 2011

„Mysl znalá pravdy se směje pověstem lživým!“ (Ovidius)

Od ledna do března letošního roku, vředy v noci, byly na několika místech našeho města rozhozeny **anonymní letáky**, obsahující všechno i nechuť **satirických pamfletů**. Zdá se, že autor má zálibu v seriálové formě písmáčekho projevu, takže jen tak brzo neskončí. Ledaže by byl lapen in flagranti (přistižen při činu).

Nevíte, co číst dětem? Nemáte doma vhodné knížky? To přece není problém, od toho je tady naše knihovna. Nejlepší je, když si dítě vybere knížku samo. Mnohdy se liší vkus nás dospělých a dětí. Mnoho informací o četbě pro děti najdete také na www.rostemesknihou.cz

A závěrem pár zajímavých myšlenek – televize dítě nepřitulí ani nepodrží za ruku – dítě musí napřed slyšet mnoho příběhů, pohádek vyprávěných, či čtených, aby uslyšelo hlas ukrytý v textu.

Těším se na setkání v naší knihovně.

knihovní fond celkem	19 622
z toho beletrie	13 640
naučná literatura	5 982
přirůstky	665
úbytky	312
počet registrovaných čtenářů	418
z toho do 15 let	112
počet návštěvníků knihovny	7 410
výpůjčky celkem	17 535
z toho naučná literatura	1 932
beletrie	11 129
dětská naučná	533
beletrie dětská	1 194
výpůjčky periodik	2 747

FENOMÉN – LETÁK – ANONYM – PAMFLET – SATIRA. Dovolte mi, abych s pomocí slovníku vysvětlil smysl jednotlivých výrazů opravdu všem čtenářům.

FENOMÉN se rovná **úkaz** nebo **skutečnost**.

LETÁK značí **příležitostná tiskovina** o jednom listu.

ANONYM se rovná **utajený, neznámý, nepodepsaný** tvůrce nebo původce. **ANONYMITA** je totéž co **bezejmennost, zatajení jména**.

PAMFLET je totéž co **útočný, hanlivý, pomlouvačný** článek, jedním slovem **hanopis**. Ale navíc i ostrý, polemický (odporující, sporný a bojovný), často **satirický** leták, rozšiřovaný s úmyslem **zsměšnit**.

SATIRA je vysvětlitelná jako **posměšné vyjádření**, umělecké dílo využívající výsměchu, ironie, komičnosti ke kritice nedostatků.

Zatímco pamflet nevyžaduje literární talent jako spíše vůli a drzost, skutečná satira se bez umělecké dovednosti neobejde. Náznorným příkladem je náš anonymní pisatel letáků, který satirické literární schopnosti nedosahuje ani trochu. I proto nemůže být brán vážně, byť o to usiluje, dokonce si namlouvá, že takovou vážnost a uznání u čtenářů má.

Jeho písemné produkty **parafruje** (parafa = zkrácený podpis, podpisová značka) a ne skutečně podepisuje jako UHER J. Tento podpisový **figl-trik** uplatnil už před tím u jednoho článku v týdeníku Moravský Jih, ale také v internetové debatě na téma posledních voleb v našem městě. Dobře ví, že zaštitěn hojným v Lanžhotě příjmením **UHER** je nezjistitelný a nepostižitelný. Ledaže by jej usvědčily otisky prstů, nebo na něho vyzrál zkušený grafolog, tj. znalec psychologie písma a písemných návyků.

Jeho chytračení může být konkrétněji cílenější, ne na nějaké Jany, Jirky, Jakuby, Jaromíry, Jaroslavy či Josefy **UHRY**, jako spíše jednoho jistého **Jožulku**. Ale to by měl o mém charakteru

ru šerednější mínění než někteří komunističtí funkcionáři a policajti minulého režimu.

Není ve mně špetka chuti obsah letáků recenzovat, protože to, co v nich zásluhou autora nehladí nos vůni, ať zlikviduje čas a smetiště. Letáky právem však dotčeného (zneužíváním příjmení **UHER**, byť občané určitě vědí, že k takovým morálním pokleslostem a neslušnostem, nemluvě o nervozitě v překlepech, vadách v pravopise i nářečí, bych se nikdy nesnížil), rád bych poukázal na dvojí význam a smysl právě **anonymních letáků**. Není totiž správné a spravedlivé šmahem odsuzovat všechny, jsou anonymní letáky jak **záporné**, tak i vysoce **kladné**!

O jejich povaze rozhoduje to, v jaké době a proti komu byly namířeny. Jsou-li jednou z tiskových zbraní proti okupantům cizí moci (příklad druhá světová válka), nebo proti vnitřní diktatuře (režim v letech 1948 až 1989), jde potom o projev odporu lidí statečných, morálně a mravně odpovědných, jímž jiný způsob odporu nebyl možný, protože k tomu neměli dostatečný prostor svobody a práva. **Do této kategorie autor letáků v žádném případě nepatří.**

Kdo u nás dnes netrpí bēlmem na očích a hluchotou, kdo pozorně čte a poslouchá všelikeré psaní a řečnění od pravice po levice v oblasti partají, komunistickou gradující, musí uznat, že v současnosti si může v Čechách a na Moravě, naše město nevyjímaje, každý vůli a odvahou či drzostí překypující občan „čmárat a kecat“ kde chce a co chce! Třeba jako bláhé paměti republikán Sládek z podla poklopu studny před Podlužanem.

Pokud by si na ni stoupl ten, kdo má na svědomí letáky, a všechno to, čím se v nich prezentuje, vypověděl z očí do očí, otevřeně do uší davu lanžhotských občanů, pokud by jej tam nějaký obklopil, bez pnutí v rukách inzultovat jej, potom z hlediska zákona, z pozice radnice, fary anebo dokonce mne, nic by se mu nestalo,

vlas na hlavě (byl-li by mu na ní k nalezení) by mu nebyl pokřiven!

Jenomže autorovi letáků této druhé, záporné a odsouzení hodné kategorie-grupy je vlastní ne tak statečnost, jako spíše bojácnost, opatrnost, otrlost, vulgarita a rádoby siláctví. Nad to též domýšlivost vyvolence moudrosti (popravdě mudrlantství), spravedlnosti a pravdy, snad samotným Pánem Bohem požehnaného a vyvoleného zástupce-apoštola **svědomí Lanžhota**, aniž by přesvědčivě prokazoval nějaké **svědomí jemu vlastní**.

Pokud bych já „potratil“ (odvozeno od slova potrat) něco podobného jako on, nevystřčil bych hlavu z vrat Domu, protože bych se bál, že o tom, co jsem spáchal, mám napsáno na čele. Patřím mezi **dobré pamětníky**, a tak mohu ještě dodat, že letákový projev anonyma UHER J. mně nechutně připomíná grázlovské „kdy“

Rudého práva z let padesátých minulého století!

Někdo může znechuceně poznamenat a usoudit, že obsah letáků je natolik nicotný a la jedna baba povídala, inteligenci postrádající, přetažené extrémní, že vůbec nestojí za to věnovat jim jakoukoliv pozornost. Opřen paměti o poučující minulost, oponentně tvrdím, že věnovat jim pozornost je nutné. Jako třeba v lékařství virům a bacilům. Dokonce si myslím, že i takové to „**občanské iniciativě**“ by se mělo věnovat zastupitelstvo našeho města, a to v míře a smyslu jakou si zaslouhuje. **Od tohoto lanžhotského fenoménu** by se mělo prostě distancovat!

Na podobné letákové srandičky je snad dobrý pouze Kocourkov a ne město, které má ve znaku dubovou ratolest! „**Budeš-li pomlouvat, sám také pomluvu uslyšíš!**“ (Plautus)

Nové lavičky v Lanžhotě

Mamina klub

Při čekání na naše ratolesti jsme před školou rázovali po chodníku sem a tam (aby nebolely naše nožky) a hledali opěrné body pro naše unavená těla (třeba veřejné osvětlení), protože jen oblékání prvňáčka někdy trvá celou věčnost. Proto dvojnásob hurá a díky za to, že v Lanžhotě přibýly lavičky! Zpřijemňují nám nekonečné čekání na naše potomky, ale i naše žactvo je oceňují, protože si má kam odkládat aktovky či batohy, aby se honěním po parku řádně unavilo před výukou.

Když se za hezkého počasí projdete parkem u lékárny, lavičky najdete plně obsazené našimi seniory. Konečně mají místo pro odpočinek a setkávání se. Navíc, když nemůžete najít svou ratolest či pejska, po-

třebujete pohlídat kočárek, nákup, určité vám rádi pomohou.

Lavička, to je místo, kde si můžeme odpočinout a setkat se s jinými lidmi, a tak si přejme, aby jich stále přibývalo.

Rády bychom touto cestou poděkovaly za všechny lavičky, které nám v Lanžhotě přibýly, a doufáme, že budou dostatečně odolné vůči nepříznivým vlivům (tím myslíme naše vandaly).

Pane starosto, moc děkujeme!

Spisovatelka Kamila Sojková a Lanžhot

Vlasta Ciprysová

Před 110 lety 4. března se narodila **Kamila Sojková**, učitelka a spisovatelka. Narodila se v Čechách – v Předslavi, ale Podluží se jí stalo druhým domovem.

Po studiích přišla učit v roce 1922 do Hlohovce. Své zážitky vložila do knihy **Lohovecké děti**. Učarovalo jí nářečí a bezprostřednost dětí. Do Lanžhota přišla v roce 1929 jako učitelka češtiny, dějepisu a zeměpisu. I přes krátkou

dobu zanechala zde stopu, která nezaroste. Byla oblíbenou učitelkou – ještě žije jedna její žákyně, paní Anna Straková (u školy). Do paměti Lanžhotčanů se zapsala i jako knihovnice, připravovala různá vystoupení na veřejnosti. Vlastním fotografií, kde je náš slaviček Boženka Šebetovská v českém kroji. Často mi vzpomínala, že Boženka i Rózka Horáková už tehdy krásně zpívaly. S krojovanou chasou vítala v Břeclavi vzácné hosty, kteří projížděli Břeclaví. Bydlela u Strašidlů, a tak k rybníku a do lesa byla blízko. Když už v Lanžhotě neučila, chodila z Břeclavi přes Lanžhot do Kostic.

Za války učila, vlastně ředitelovala na Vysočině v Sazomíně. Vždy byla velmi aktivní i mimo školu. Loutková divadla nejen psala, hrála, ale šila i kostýmy. Snažila se usnadňovat ženám na vesnici jejich nelehkou práci. Pračku pro všechny, starost o žáky po vyučování, stravování, knihovna.

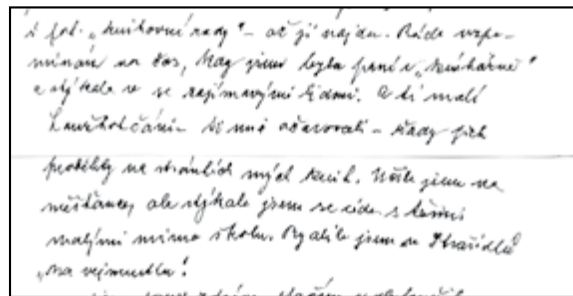
Své spisovatelské začátky měla v různých časopisech, později psala knihy. Publikovala dlouhých 70 roků. Napsala více jak 25 knih o dětech pro děti. Jen poslední kniha **Vesnická učitelka** byla pro dospělé. Úryvky z jejich knih byly i v čítankách.

V roce 1941 vyšla kniha **Plameny nad Vatinem**, ale děj byl z Lanžhota, kde v té době byla řada nevysvětlených požárů. V roce 1958 vyšla kniha **Janiček** a byla ještě vydaná pětkrát. Spisovatelka ji pokládala za jednu z nejú-

spěšnějších. Ke knize sama uvádí: „Chtěla jsem vyprávět, jak se žilo na sklonku války a co lidé prožívali. A tak se mi vybavil Lanžhot plný zajímavých postav a postavíček, blízko slovenských hranic, kudy mladí lidé prchali před fašisty, aby mohli proti nim bojovat. Jozéfká Holobrádkových, mého malého kamaráda, jsem překřtila na Janíčka Třetinových. Stařeček Gajda opravdu býval v osamělé chaloupce v lukách. Lanžhot hodně utrpěl, zrovna ta jeho část, kde se Janíček toulával a chodil za Terinkou, byla koncem války rozstřílena. No a příběh malého Janíčka se začal rozvíjet.“ Námět pro knihu **Lenka** získala z návštěv u nás doma. Za tuto knihu obdržela v roce 1969 Cenu Jiřího Mahena. Za svou literární činnost získala řadu ocenění. Z knihy **Jeřabinky** byla zfilmována povídka **Kino**, ta získala Stříbrného lva z mezinárodního festivalu v Benátkách a čestná uznání

z festivalů v Cannes, Karlových Varech a Gottwaldově.

Vyznamenání „Za vynikající práci“, Medaile Rudolfa Gajdoše, Cena města Břeclavi a v roce 1999 Cena přednosty okresního úřadu Břeclav – to je další výčet získaných ocenění Kamily Sojkové.

A co se o ní psalo? „Sojková je brilantní vypravěčka, její příběhy mají atmosféru černé hodinky. Má citlivý smysl pro detail.“ (Z. K. Slabý Svobodné slovo)

„Většina próz Kamily Sojkové je založena na důvěrné znalosti vesnického života a světa dětí, smysl pro přeměny vesnice

a úzké sepětí hrdinů s přírodou.“ (Slovník české literatury, Praha)

I když jako dospělí neholdujeme dětské literatuře, všimněme si laskavosti a lásky vůči lidem, dokonce i v názvech knih – Pohádka pro Martinku, Tomík a Andulka, Rézinka, Děti na Dyji, Paleček se vrátil.

Když šla v roce 1958 do důchodu, vrátila se zpět do Břeclavi. Léta přibývala a potřebovala oporu, kterou našla u svého syna v Brně. V roce 1999 se opět vrátila tam, kde nechala své srdce – do Břeclavi na Podluží. A zde také jako 99letá odešla do spisovatelského nebe. A my, Lanžhotčané, jsme vděční, že jeden z chodníků zavedl tuto vzácnou ženu i do Lanžhota.

*Vánoce
pro Sojku!*

Ohlédnutí za PTP – tábory nucených prací

Marie Petřlová

*Zkušenost je dobrá škola,
jen školné je příliš vysoké. (Heine)*

V padesátých letech byli politicky nespolehliví povoláváni k výkonu vojenské služby k PTP. Byli to hlavně synové politických vězňů, „kulaků“ a příbuzní emigrantů. Synové sedláků neměli domov, ani kde pracovat, protože jim bylo hospodářství zabaveno. Za účelem převýchovy tam byli poslání také nespolehliví studenti vysokých škol, tři měsíce před promo-

cí. Pětépáci neměli nárok na dovolenou, nepouštěli je ani na pohřby rodinných příslušníků. Žena přijela s dítětem na návštěvu za manželem až ze Slovenska, ale setkání jim nebylo umožněno, poněvadž nesplnil plán na 100 %.

Josef Gajda narukoval s Ladislavem Hrubým a Josefem Černým do Mimoně. Byl poznamenán tím, že jeho dva strýci odešli za hranice. V Mimoně proběhl výcvik beze zbraně. Odtud byli rozděleni do měst na stavby. Pracoval sedm měsíců v Přelouči při výkopech a pomocných pracích u zedníků. Stavěli domy pro důstojníky, později v České Třebové velká kasárna. Po těžké dlouhé práci následovalo cvičení nebo pochodák. Pouhou hodinu měli volno na osobní hygienu, event. na napsání dopisu domů. Pak byla večere a po ní povinné zájmové kroužky, aby jim už nezbyl čas na nic jiného. Jen dvakrát do roka šli na střelnici, kde si každý odstřelil tři rány. Dovolenku nedostal ani na dvě svatby v rodině. Až za devět měsíců z České Třebové dostal opušťák a pak ještě dvakrát za celou dobu vojenské služby, která se protáhla na 27 měsíců. Doma se všichni museli hlásit na MNV. Z nepatrné mzdy

jim byly sráženy 4/5 na stravu a ošacení, 1/5 se jim ukládala na knížku. Ministr národní obrany Čepička jim neustále vyhrožoval, že je pošle na převýchovu do Ruska. Poměry v táborech se zlepšily až po Stalinově smrti. Při fotografování při práci v Líních u Plzně pětépáci vztyčili a zkrátili nad hlavou krompáč s lopatou. Tento symbol se později stal znakem PTP.

Nejhorší to měly ročníky, které byly povolány k PTP jako první. Byly zařazovány na práce v dolech v Karvině a Orlové. Jiří Švirga, jeho bratr Jan, Bohuslav Polách a mnoho dalších pracovali v podzemí za daleko těžších podmínek a stálého nebezpečí než ti, co pracovali na stavbách. Jiří Švirga říká, že by se z jeho vyprávění daly psát romány, ale nechce již vzpomínkami jítit staré rány.

Od roku 1953 se tábory nucených prací zrušily a nahradily je TP – technické prapory. Na rozdíl od PTP muži již absolvovali vojenský výcvik se zbraní. Jan Třetina byl nespolehlivý, poněvadž měl strýce v emi-

graci a po vystudování gymnázia chtěl jít studovat na kněze. Později generální vikář Ludvík Horký, který učil na gymnáziu latinu, mu nedokázal poradit, zda je to v té složité době správné rozhodnutí. V roce 1948 se reálná gymnázia zrušila, tři ročníky se musely vrátit na měšťanku. Jenda byl ve čtvrtém, tak odmaturoval. Nakonec ho farář Hübner přesvědčil, že za totality byl seminář v Litoměřicích sídlem nevěrců. Jeho sen o kněžství se rozplynul a byl povolán k TP do Kynžvartu – Klimentov, kde byl také **Zdeněk Nejdí**. Po absolvování vojenského výcviku byli přiděleni na pracovní úseky bývalého výcvikového prostoru u Sokolova. Prostor obklopovaly vojenské lesy a statky. Po odsunu Němců zůstalo asi 15 vesnic neobydlených. Byli ubytováni na bývalé faře a škole v Kostelní Bříze, odkud chodili 8 km pěšky. Půl roku pracoval v lese, pak na statku v zahradnictví a nakonec v Armstavu ve skladu. Do stávali mzdu 700 Kčs. Po odečtení 600 Kčs

ODCHÁZENÍ

Joza Jožulka Uher (bratranec)

„Léta, jak za sebou běží, nám postupně berou, co máme.“ (Horatius)

V dlouhodobém osudu člověka bývá mnoho odcházení: z dětství, ze školy, z domova, ze zaměstnání, ze sportu a dalších zájmových činností, nakonec pak z života samotného. Takový scénář se naplnil **29. ledna 2011 i v osudu JENDY KUBÍKA...**

Jeho začátek se začal odvíjet v **červenci 1931**, kdy se Jenda narodil **Ludmile Uhrové – Uhříkové a Janu Kubíkovi**.

Šťastné dětství i mládí prožil Jenda, spolu se svými dvěma mladšími sestra-

za ubytování, jídlo a uniformu jim zbylo 100 Kčs. Polovina z toho šla na knížku a zbytek byl kapesné. Když se vracel z vojny, koupil si za to, co měl na knížce, hodinky. Dovolenu nedostal ani na svatbu své sestry. Když spojil dva opuštěné, dostal se domů dvakrát za rok. Vojnu jim prodloužili o tři měsíce a pak hlásali do světa, že se snižuje armáda. Po návratu z vojny nemohl sehnat zaměstnání, musel pracovat doma v hospodářství. Teprve v roce 1958 nastoupil do místního JZD jako účetní. Svou práci vykonával svědomitě až do odchodu do důchodu. Neméně poctivě se s láskou stará o kroniku našeho města.

Svaz PTP ČR vydává čtvrtletně svůj zpravodaj. Ze 45 000 pětépáků žije už jen asi 4 500. Vytvořilo se mezi nimi pevné přátelství a každý rok se rádi setkávají. Těm, kteří je ponižovali a trestali za jejich příbuzné, již odpustili, ale zapomenout se nedá.

mi, kousek od nejstaršího lanžhotského kříže (1813) zvaného Kamenný, nebo též Lékárníkových, v domě postaveném jeho rodiči na přísilničním rohu Nádražní ulice, jenom pár kroků od nejposlednější lanžhotské uže – louže...

Odtud až na druhý konec Lanžhota na Pastvisko si Jendův talent, Jendova vůle vyšlapaly na více než deset let poctivý a hluboký **fotbalový** chodníček. Na samém začátku ho krátký čas vedl jeho patron sousedových Uhlířových Laďa, který už tenkrát měl přezdívku **Ladona**. Sám Jenda vzpomínal, jak býval hrdý a šťastný, když směl Ladonovi nosit jeho kopač-

Reprezentační jedenáctka TJ Sokol ČSR. Zleva první Ladona Uhlíř, třetí Jara Karas, čtvrtý Jenda Kubík, osmý Jenda Cipry-Fabiš, který zemřel tři týdny před smrtí Jendy Kubíka v Hodoníně, devátý Pavel Petrla, desátý Milča Polách a jedenáctý Frolka Hakala.

ky z domu až na hřiště. A vida, netrvalo to dlouho a z **nosiče** se stal **rovnocenný spoluhráč**.

Ladony si Jenda vážil a byl k němu připoután i vděkem, ale celý svůj život jak na hřišti, tak i mimo ně největší úctu ve svém srdci nosil k oné lanžhotské fotbalové legendě legend, kterou vlastně střídal v obraně prvního mužstva na místě **levého beka, ke strýcovi Janovi Netopilíkovi – Pilíkovi!** Však se také pokaždé, když přišel na lanžhotský hřbitov, zastavoval u jeho hrobu s tichou vzpomínkou, poklonou a pozdravením...

Mimořádný fotbalový talent už od raných dorosteneckých let, otevřel Jendovi cestu ke kariéře, shodné s nejlepšími lanžhotskými hráči minulého století i v historii kopané SK a Sokola Lanžhot vůbec, která v příštím roce oslaví **devadesátiny!**

Ale pouze jeho spoluhráči kamarádi Pavel Petrla, Zdeněk Stráník a Jenda se podíleli na dvou nejslavnějších úspěších lanžhotských fotbalistů: byli oporami dorostenecké jedenáctky v roce 1949, mistra Čech a Moravy, a potom taktéž prvního mužstva, účastníka druhé fotbalové ligy

v letech 1955 -1956! Jenda s Pavlem navíc oblékali reprezentační dres juniorů kraje Brno.

Na post levého beka určila Jendu skutečnost, že patřil mezi vzácnou sortu **levoňohých** fotbalistů, a dodejme, že skvělých. S tvrdou ránou a pověstným „bodlem“ v levačce. V té fotbalové době svým vysokým vzrůstem převyšoval výškový průměr. To mu umožňovalo vítězit v hlavičkových soubojích. A protože byl i rychlý, tedy sprintér, málokteré křídlo mu „uteklo“. Nepamatuji si, že by se v nouzi uchýloval k faulům. Při fyzické zdatnosti a výdrž, při hraniční obětavosti býval rytířem slušnosti; nepotřeboval si „vypomáhat“ nedovolenými zákroky. Byl to inteligentní džentlmen.

Dala-li mu štěstěna co hrdlo ráčí užívat z lanžhotského fotbalového rohu hojnosti let čtyřicátých a padesátých, jaký trávník na Pastvisku nikdy jindy nepoznal, byl šťastlivcem plným právem. Loučil se s ním v roce 1958, kdy stále ještě jako aktivní hráč přestoupil, hlavně z pracovních důvodů, do Sigmy Hranice. Jistě stále v duchu s orlicí na prsou...

Jenda samozřejmě jako fotbalista reprezentoval i Reálné gymnázium Břeclav, kde maturoval v roce 1950. Vojančení si odsloužil od dubna 1952 do října 1954 v Hradci Králové. Zaměstnanecky začal u ČSD jako úpravčí, pak náčelník stavebního vlaku. Do důchodu odešel z významné funkce vrchního traťmistra, pověřeného vedením generálních oprav tratí v celém obvodu Střední dráhy, s převele-
ním do TSS Hulín, respektovaný jako velký odborník. Svou práci měl rád stejně jako fotbal.

V dubnu 1959 uzavřel na celý život pevné manželství s proslulou a vynikající lanžhotskou zpěvačkou – sopranistkou **Jarmilou Mazuchovou**, děvčicí z Pastvicka, „enom kůšček od hřiště“. Spolu s ní potom, navíc už se synem a dcerou se natrvalo usazující v Přerově, v městě, kde v roce 1949 i on z pozice levého beka přispěl k získání titulu Mistra Moravy pro dorost Sokola Lanžhot. Měl se tedy i tam k čemu vzpomínkami vracet...

Rodina, žena, děti a sourozenci, ale i kamarádi, to byly pro Jendu hodnoty vředy nejcennější a jeho k věrnosti nejzavazující. Zároveň byli všichni jeho životním štěstím největším a nejpožehnanějším. Ale bylo tu v jeho srdci a duši ještě jedno silné a nikdy ničím nepřetržené pouto: láska k lanžhotskému **domovu**. A není

tím myšleno pouze hřiště na Pastvisku. Nebo rodný dům u nádraží, či stavení na Pastvisku. Měl v sobě i krev předků z obou stran, krev vyprameňující z půdy podlužáckého folkloru, tance, muziky a písniček. Jistě snil o tom, že v Lanžhotě, kousek od hřiště na Pastvisku i dožije. Bohužel dlouhodobá nemoc, již statečně čelil, všechny jeho takové vize zničila. Ale dokud to zvládal, tak spolu se svou ženou

Lanžhot rok co rok na několik měsíců vždy navštěvoval...

Dne 29. ledna 2011 fotbalový i normální život **Jendy Kubíka** po nelítostném několika týdenním zápase, mnohonásobně těžším než všechny ty fotbalové, vyhasl. Soudce mu nedopřál ani

minutu nastaveného času. V Přerově se s ním rozloučili jeho nejbližší. Za jím milovaný Lanžhot z nahrávky lanžhotští mužáci s písničkou, která ho brávala za srdce až k slzavému dojetí: **Zpívali mužáci pod kaštanem u máje...**

Jenda, který se ve čtyřicátých a padesátých letech minulého století zaslouhoval o slávu lanžhotské kopané, ji už neslyšel. Zněla daleko od hřiště na Pastvisku, na jehož trávníku vředy nechával kus svého zdravé vlasteneckého srdce, které svou sílu ztratilo dříve, než by si byl přál.

Díky, Jendo, za nás, co ještě sme...

„Zemřel oplakáván mnohými dobrými lidmi.“ (Horatius)

Jenda v roce 1948

Jenda v roce 2008

SONNENBERGŮV KŘÍŽ

J. J. Uher

Tragický příběh, který měl **kříž** na věky věků připomínat, mně jako školákovi vyprávěla maminka. Předala mi do paměti to, co se dověděla od její stařenky Říhové. V průběhu minulého druhého půlstoletí jsem příběh publikoval články i jako povídku, dokonce jedna z mých písniček jej interpretuje melodií i slovem. Zde je stručná verze události...

Na okraji lesa sedí v koruně stromu mladý muž a jednu větev odřezává. Je hluchoněmý. Poblíž si sbírá suché větvičky do „nošky“ tetka Uhrová. Jediná očitá svědkyně mordu. Počítá s tím, že až sleze hluchoněmý dolů, pak že jí pomůže s „noškou“ na záda. Je zde dnes sama, bez kamarádky.

Nečekaně se však pod stromem a hluchoněmým objeví mladičká hajný. Voláním a posuňky, s puškou v rukách jako kdyby chtěl po tom na stromě střílet, poutá na sebe pozornost hluchoněmého. O jeho postižení však neví. Hluchoněmý odmítá, ale nakonec přece jenom korunu stromu opustí. Rozzlobený na hajného, který mu před očima šermuje s puškou. Vyrve mu ji a po krátkém zápase ho uškrtí. Měl mít velkou sílu v rukách. Potom mrtvého zahrabe do listí a vrátí se do dědiny. To už na smrt vyděšená tetka Uhrová bez „nošky“ a pobíhavě, tak zvaně „paďaskoky“ spěchá domů. V první lanžhotské uličce všchnu tu žitou hrůzu vykřičí... Hluchoněmý je dopaden, zatčen a žalářován. O jeho dalším osudu se žádná zpráva nezachová.

Na místě vraždy (dnes za tzv. Široků cajú, též Michlovků, kam vede Jasenová cesta k Šulákovým vratům) je pak postaven, do betonového podstavce zapuštěný,

kříž, z masivní železolitiny kulatiny, jaká, jak by se zdálo, odolá zlodějům, povodím a zubu času. Lanžhotští občané budou kříž skoro stopadesát let nazývat **SOLENNBERGŮV**. V následujících letech, vždy ve výročí tragedie, na něj někdo zavěsí věneček z kvítí a položí kytičku. Lidé si pomyslí, že půjde o vzpomínání příbuzných zavražděného. Kdosi přidá vysvětlení, že to nezapomíná ani jistá dívka z Brodského. Snad hajníčkova milá. Jedenkrát při povodni po pás prý brodí ke kříži s věnečkem...

Solenbergův kříž bude citově spjatý s mým dětstvím i mládím. Občas k němu položím hrst sněženek či konvalinek. Kvítí na kříž umístí i neznámí jiní pocestní, docházející pěšinkou kolem něj na Barvínkův hrád.

VE ZPRAVODAJI č. 2 z roku 2008 píše o kronikáři J. Třetinovi B. Osička. Redaktorka zpravodaje J. Bartošová doplní článek kopií jedné stránky z **FARNÍ KRONIKY**. Díky šťastné náhodě právě tou, která začíná tímto zápisem kronikáře:

1863 Zabil v lese němý jménem Šiška mysliveckého mládence Sonnenberga a zakopal jej tam, kde dnes na Šulákovém hrůd kříž stojí.

Tak se přece jenom našel písemný záznam o tragedii. Navíc svědčící, že nešlo o mladého hajného jménem **SOLENNBERK**, ale jménem **SONNENBERG**! Slovo **Sonnenberg** znamená v překladu z němčiny **Sluneční (Sonnen) hora (berg)**. Ten dlouhý čas jsem tedy nechodil k **Solenbergovi**, ale, obrazně, ke **Sluneční hoře**.

Sonnenbergův kříž patřil mezi nejstarší lanžhotské památkové artefakty. **Patřil?** Ano! V týdeníku Břeclavsko ze dne 2. 3. 2011,

v malém úvodníku šéfredaktora Jiřího Holobrádka (jeho otec Jožka byl rodem z Lanžhota, z Kúta od rybníka, přezdívkou Ry-zák) se dovídám něco, čemu jsem nechtěl z počátku věřit, ale co mne potom dojalo i rozlítlo. Cituji:

Bohužel se ale chmatáci nezastavili ani před litinovým křížem, kterému se od paměti říkalo Solenbergův. Před 130 lety ho nechal postavit kníže pán na památku hajného Solenberka, kterého zabil pytlák. Kříž přežil císaře pána, dvě světové války, první republiku i komunistický režim. Zmizel až dnes. Pokud je mi známo, tak s pytlákem – vrahem se tehdejší justice nijak nemazala. Za svůj zločin zaplatil životem. Současné aktivity nenechavců všeho druhu mě utvrzují v přesvědčení, že sekání rukou zlodějům byl spravedlivý a praktický trest a že je nejvyšší čas se k němu vrátit. Konec citace.

Samoty

(Opis z Vlastivědného dotazníku z roku 1926)
Pavel Bartoš

Kdyby nebylo kol Lanžhota lesů, nebylo by ani samot. Jsou-li nějaké, pak jsou většínou hájenky a lovecké zámečky. Z hájenek nejznámější jest hájenka na Přívoze postavená kolem roku 1888, při níž zároveň jest domek a hostinec převozníkův. Stojí na samém břehu řeky Moravy u silnice, která spojuje Lanžhot s Brodským. V letních měsících bývá sousední hostinec, jenž je těsně u převozu, čteně navštěvován hosty hlavně lanžhotskými. Hůře jest, vylíže-li Morava. Pak hájovna s okolními budovami plave ve vodě. V prvním patře jejím jsou lovecké pokoje knížete Lichten-

I když v tragickém příběhu mysliveckého mládence Sonnenberga (mimo kříže nebyl na této sakrální stavbičce žádný jiný písemný resp. datumový údaj), ne Solenberka, nesehrál roli pytlák, ale hluchoněmý lanžhotský občan jménem Šiška, a není známo, jak s ním tehdejší justice naložila, s názorem J. Holobrádka o nemilosrdném přitvrzení trestů vůči zlodějům souhlasím. Dnes už ve mně spíše než hněv převažuje nostalgická lítost s otázkou naděje: **Nedal by se Sonnenbergův kříž obnovit?** Tam, kde stával, sice už nechodím, ale i na tu dálku odloučenosti mi bude scházet.

Pokud jej nebudou postrádat mladí, potom už nikdy nikdo náhradní nepořídí a na mysliveckého mládence jménem Sonnenberg (Sluneční hora) se navždy zapomene. A to za pouhé dva roky – v roce 2013 uplyne 150 let od jeho smrti, nedaleko hrůdu zvaného Barvínkův...

Ruský dům

steina, který se zde při honech několik dní vždy zdržoval.

Dále k severu proti proudu Moravy jest jiná hájovna „na Hrudě“.

V lanžhotských lesích, ve kterých se zdržuje čteně vysoké zvěře, dal kníže Lichtenstein postavit několik loveckých

zámečků, z nichž nejznámější a zároveň Lanžhotu nejbližší jsou Lány. Vzdálenější již jest Pohansko, postavený r. 1810 - 1811. V obou bydlí knížecí myslivci.

Na pomezí lanžhotského a cahnovského jsou tři tzv. ruské domky. Kníže Jan z Lichtensteina koupil je na vídeňské světové výstavě r. 1873 od cara Alexandra III. Dal je postavit v jednom celku na lesním oddílu „Hvězde“. Kolem r. 1890 byl tento dům rozdělen na tři. Hlavní budova na poschodí postavena na Uhliskách, druhá menší na Doubravce a třetí nejmenší u řeky Moravy na Chmelsku. Nyní není z nich oby-

len žádný. Pouze po převratu kníže občas na honech tam pobyl několik dní.

Zajímavé jsou názvy jednotlivých částí lesa. Tak jedna se nazývá „Ceichenkammer“ (marnice). Při honu postřelení jeleni zatoulali se do houští v těchto místech. Později našlo se jich tam více a odtud název.

Část „Neoveský obraz“ dostala jméno po rubači Neoveském, který v těchto končinách byl zabit při kácení stromu. Jméno „Uhliska“ nasvědčuje tomu, že se zde kdysi pátilo uhlí. Část lesa, kde nechávají staré stromy a nekácí se, zove se ještě nyní „Urwalde“.

SPORTOVNÍ A ZÁJMOVÉ ORGANIZACE V LANŽHOTĚ V ROCE 1938 A 2009 - II část

Jan Maděříč

V minulém čísle zpravodaje č.4/2011 jsem čtenáře seznámil se spolky, které působily v Lanžhotě v roce 1938, a počtem jejich členů. Abychom mohli posoudit, jakým směrem se posunul vývoj v této oblasti v současnosti, uvedu přehled o činnosti v roce 2009.

Podle údajů statistiky města žilo v Lanžhotě k 31. 12. 2009 3 704 obyvatel. Jestliže se zabývalo sportovní činností ve městě celkem 638 občanů, znamená to teda, že zde sportovalo 17,2 % z celkového počtu obyvatel. V roce 1938 se zabývalo sportem 785 občanů, což představovalo 21 % z celkového počtu. Hlavním důvodem nízkého absolutního počtu cvičících je větší pokles žáků a dorostu. Jestliže si vezmeme, že ve školním roce 1938/1939 bylo zapsáno v Lanžhotě do obecné školy 230 chlap-

ců a 212 dívek a do měšťanské školy 179 chlapců a 117 dívek, tj. celkem 738.

Tyto údaje jsem získal ze školní kroniky obce Lanžhot ve státním archivu v Mikulově. V kronice je uvedeno, že bylo dále zapsáno 84 studentů do 11 škol z celé republiky (střední, vysoké, obchodní, průmyslové a hospodářské). Jak jsem si nechal zjistit, v roce 2010 byl počet žáků a žákyň lanžhotské základní školy 294. Rozdíl poklesu spočívá tedy převážně v kvantitě, vezmeme-li v úvahu, že v Sokole, Orlu a DTJ, ve skautu a fotbale bylo organizováno v roce 1938 celkem 785 občanů, tak dnes v těchto spolcích necvičí nikdo. Důvodem je zastaralý a statický způsob cvičení, nechuť ke cvičení na nářadí a hlavně nedostatek kvalitních cvičitelů v Sokole a Orlu. Oslovování bratře, sestro, stůj v pozoru a podobné způsoby vyvolávají při nekvalitních cvičitelích u dětí jen

posměšky. Rovněž velmi nekvalitní jsou i členové výborů, jejichž jediným zájmem je, aby členové platili příspěvky. O tom, že zejména mladé ženy touží po pohybu v zájmu svého zdraví, zachování mladistvého vzhledu a ladných tvarů jejich postavy, svědčí velký zájem o cvičení aerobiku a zumbu. Obliba je velká, o čemž svědčí velký počet cvičících u Petry Rackové (105). Tento trend jsem zaznamenal i v současném bydlišti ve Velkých Bílovicích.

cích, kde cvičí 2x týdně zumbu a 2x týdně aerobik v počtu 120 - 130 žen a dívek, a to i přesto, že platí cvičitelce 50 - 70 Kč za každou hodinu.

Závěrem je třeba konstatovat, že sokolské myšlenky Tyrše a Fügnera při mizerném vedení již nikoho neoslovují a jen historie nám připomíná významný podíl na rozvoji společnosti, který skončil rokem 1948.

PŘEHLED ZA ROK 2009

(ASPV - asociace sportu pro všechny)

organizace	žáci	dorost	muži	ženy	celkem
ASPV Racková				80	
ASPV volejbal Vališová				25	105
Florbal	13	16	38		67
Fotbal (43 přispívajících)	33	17	97		147
Košíková	41		6	24	71
Kulturistika			22	25	47
Silový trojboj			22		22
Tenis	24	13	46	15	98
Stolní tenis	9	2	26	2	39
Šachy			10		10
Skauti	27		5		32
celkem	147	48	289	154	638

Proč Žanťa

Jitka Uhrová – Žanťová

Chtěla bych poděkovat panu Jožulkovi Uhrovi za článek o mém otci ve zpravodaji č. 4/2010 a upřesnit informaci o tom, jak vznikla otcova přezdívka Žanťa.

Podle jeho vyprávění vznikla, právě když byl ve skautu. Tam měl každý svoje skautské jméno. A protože se jim říkalo

i Žalůdkových (podle stařky – otcovy matky) a otci Franta Žalůdek, vznikla zkratka ŽAlůdek FraNTA = ŽANTA – tvrdě. Ale protože se to dost špatně říkalo, kamarádi si to změkčili a začali říkat Žanťa. A to už nám zůstalo celé rodině, dětem i vnoučatům.

Myslivci v Lanžhotě

Miroslav Petrla, předseda MS Lanžhot

Původním záměrem článku psaného do zpravodaje bylo informovat občany Lanžhota o činnosti myslivecké společnosti. Článek měl osvětlovat činnost pohledem myslivce a probírat vše, co nám jako myslivcům ukládá zákon č. 449/2001 Sb. o myslivosti. Ať již se jedná o základní činnost, tou je chov a zachování druhů zvěře volně žijící na území České republiky, nebo související činnosti, mezi které samozřejmě patří i lov zvěře. Veškerá činnost myslivecké společnosti je vázána na uvedený zákon a je v případě MS Lanžhot podrobována opakovaným kontrolám ze strany státních orgánů. Ve výsledku jednotlivých kontrol bylo vždy konstatováno, že veškerá činnost MS Lanžhot byla a je plně v souladu s jednotlivými zákony, ať již zmiňovaným zákonem o myslivosti, nebo veterinárním zákonem a jeho jednotlivými předpisy.

Tohle všechno jsem chtěl podrobněji popsat, seznámit občany Lanžhota nejen s aktivitami kolem krmení a sčítání zvěře, které musí být prováděno za jakéhokoli počasí, ale stejně tak jsem chtěl objasnit vlastní lov a výsledky, kterých dosahujeme ve zvyšování počtů drobné zvěře, a poukázat na téměř každoroční čištění okolí našeho města, kdy se posbírá tolik odpadků, že zaplní většinou traktorový vlek. Takový tedy byl původní úmysl.

Jenže člověk mění a vývoj společenského života v Lanžhotě se neustále vyvíjí a mění, proto se obsah tohoto článku mění taky.

Už jsme si jako myslivci z Lanžhota zvykli na napadání ze strany pana Miroslava Beneše, který byl kdysi vyloučen z mysliveckého sdružení, a po roce 1990 byl opět přijat na členské schůzi za řádného člena Myslivce společnosti Lanžhot. Ovšem jeho aktivity

se více než na zvelebování myslivosti soustředily na jeho osobní plány s využitím honitby Lanžhot a plnění základních povinností mu bylo cizí. Proto byl opět po několika letech z naší myslivecké společnosti vyloučen. Toto samozřejmě řešil, ostatně jako mnohé jiné záležitosti, u Okresního soudu v Břeclavi, kdy se dožadoval, aby bylo jeho vyloučení anulováno. V tomto soudním řízení neuspěl, a proto, i když se jedná o člověka nesmírných kvalit, který rozumí snad úplně všemu, již není naším členem.

Na toto, jak jsem napsal, jsme si již zvykli, ale mně osobně znepokojuje další vývoj v Lanžhotě a to konkrétně ataky vůči myslivcům ze strany lidí, kteří sedí v zastupitelstvu města.

Pokud na zasedání zastupitelstva města Lanžhot opakovaně zdůrazňuje skupinka lidí, že myslivci neplatí poplatky ze psů a že toto není v souladu s obecní vyhláškou, a je to prezentováno lidmi, kteří prohlašují, že jsou právně vzděláni, nevím, co si pak o této situaci mám myslet. Proto jsem si vzal za své, jako předseda Myslivce společnosti Lanžhot, informovat tímto způsobem veřejnost v našem městě, vše objasnit a srozumitelně vysvětlit, jak se věc ve skutečnosti má.

Tedy malá exkurze do právních předpisů:

Zákon č. 565/1990 Sb. ze dne 13. prosince 1990 o místních poplatcích, ve svém prvním paragrafu stanovuje, cituji: „Obce mohou vybírat tyto místní poplatky (dále jen „poplat-

ky“) za: a) **poplatek ze psů**, a následuje výčet jednotlivých poplatků, které mohou obce vybírat.

Ve svém druhém paragrafu pak řeší konkrétní situaci poplatků ze psů, opět cituji:

§ 2 (1) Poplatek ze psů platí držitel psa. Držitelem je fyzická nebo právnická osoba, která má trvalý pobyt nebo sídlo na území České republiky.

(2) Poplatek ze psů se platí ze psů starších 3 měsíců. Od poplatku ze psů je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, bezmocná 1), a osoba s těžkým zdravotním postižením, které byl přiznán III. stupeň mimořádných výhod podle zvláštního právního předpisu 2), osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek zřízený obcí pro ztracené nebo opuštěné psy nebo osoba, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní právní předpis 3).

Například zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

Na základě uvedeného zákona pak upravují vybírání jednotlivých poplatků města a obce ve svých „obecních vyhláškách“. Stejně

tak i město Lanžhot má uvedenou vyhlášku, která musí být a taky je v souladu s výše jmenovaným zákonem č. 565/1990 Sb. V této vyhlášce, která je dostupná všem občanům Lanžhota, stejně jako uvedený zákon, pak upřesňuje město výši vybírané částky a podmínky, kdy vzniká a končí povinnost hradit poplatek ze psa. V žádném případě, ale nemůže žádná obecní vyhláška kolidovat se zákonem, a proto má naše vyhláška ve svém sedmém článku osvobození od poplatku, kdy doslovně cituje již několikrát uváděný zákon a kde jsou vyjmenovány osoby, které nemusí platit poplatek ze psů.

Doufám, že uvedenými informacemi jsem vyvrátil jakékoli podezření z komplotu, jak se myslivci obohacují neplacením poplatků ze psů. Nechci rozpoutávat jakékoli vášně, ale pouze informovat občany Lanžhota. Věřím, že se k původnímu záměru článku ještě v budoucnu vrátím a veřejnost se dozví o „radostech a starostech“ myslivců.

S pozdravem „Myslivosti a lovu zdar.“

P. S. Vlastním psa loveckého plemene s průkazem původu, který nemá složený z koušky z výkonu, a poplatky za jeho držení mám uhrazeny. ☺

Vznik MO ČSSD Lanžhot

Libuše Trčková, místopředsedkyně MO ČSSD Lanžhot

V pátek 14. 1. 2011 se konala ustavující schůze místní organizace ČSSD Lanžhot. Za přítomnosti vzácných hostů poslance Ing. Jiřího Petru, starosty Břeclavi a radního JMK MUDr. Oldřicha Ryšavého a místopředsedy OVV ČSSD Břeclav PaeDr. Karla Bílka byl zvolen předsedou MO ČSSD Lanžhot Petr Balga, místopřed-

sedkyní Libuše Trčková a členem výboru Mgr. Marek Uhlíř. Poté byli přijati noví členové organizace a následovala diskuze o problémech Lanžhota i o celkové politické situaci v České republice.

Nyní máme tři zastupitele, zvolené na kandidátce ČSSD. Přejeme si, aby se jim dařilo úspěšně řešit zájmy občanů našeho města.

Lanžhot v kuželkách nejlepší

Martina Čadová

Už jedenáct let? To nemůže být pravda! Vždyť to není zas tak dávno, co se turnaj hrál poprvé...

Psal se rok 2001, 23. leden. To měl Region Podluží jen sedm členů (byl tenkrát ještě „mikro“) a aby se mohlo hrát po dvou, postavil Lanžhot dvě družstva. A výsledek? Jako pořadatelé a zároveň domácí jsme se nenechali zahanbit a po ukončení a vyhlášení zůstalo ve výsledkové tabulce jednou pro vždy zapsáno: 1. Lanžhot, 2. Tvrdonice, 3. Lanžhot úřad.

A jak to bylo dál? Dá se konstatovat, že se nic nezměnilo, vše je pořád stejné. Přesto, že v roce 2003 přibyli do regionu dva členové a v roce 2004 další čtyři. Přesto, že jsme v roce 2008 dokonce zrušili účast druhého lanžhotského družstva, protože přibyl další člen, už dávno ne „mikro“ regionu, a družstvo Lanžhot úřad se tak stalo lichým. Přesto, že se od roku 2004 turnaj hraje na dvě předkola (družstva jsou z důvodu kapacity rozdělena na dvě skupiny) a finále (do něj z každého předkola postupují tři nejlepší), a tím se boj o první místo stal těžší. Přesto všechno se Lanžhot, někdy výš a někdy níž, ale přitom

stále, drží na vítězných stupíncích. A my pevně věříme, že tomu tak bude i nadále. I když, kdo ví? Kdo si troufne říct, co bude za rok. Jestli náhodou nebyl ten letošní turnaj poslední.

Jak vypadaly přesné výsledky v jednotlivých rocích, to tu rozebírat nebudeme, ale výsledky letošního jedenáctého ročníku vám prozradíme:

1. Lanžhot	329 kolků
2. Prušánky	312 kolků
3. Moravský Žižkov	301 kolků
4. Týnec	269 kolků
5. Tvrdonice	262 kolků
6. Nový Poddvorov	250 kolků

Nejlepší jednotlivec:

Václav Polách, Prušánky - 105 kolků

Oddíl kulturistiky TJ Sokol Lanžhot

Antonín Hostina, vedoucí oddílu

Rok 2011 je třiatřicátým rokem od založení oddílu kulturistiky a silového trojboje TJ Sokol v Lanžhotě. V roce 2010 jsme dobuildovali novou část posilovny, která slouží především ke kondičnímu posilování. Otevření kondiční posilovny se projevilo zvýšeným zájmem o cvičení hlavně ze stra-

ny lanžhotských děvčat. Orbitrek a další kondiční nářadí, které slouží ke zpevnění postavy a odbourání zbytečných kil, je využíváno sedm dnů v týdnu a není snad hodi-na, kdy by toto nářadí zahálelo.

V letošním roce naši trenéři Milan Mrázek a Hynek Janulík chystají dvě nově složená družstva na přebory v silovém

trojboji. Vrcholové soutěže vyžadují individuální a poctivou přípravu všech závodníků. Z toho titulu zvažujeme zřízení další místnosti, která by byla vyčleněna pouze na přípravu závodníků. Cvičení s vysoký-

mi několikasetkilovými činkami potřebuje maximální soustředěnost a koncentraci, kterou bychom chtěli našim závodníkům zajistit právě touto samostatnou posilovnou.

V letošním roce jsme přijali výzvu našich spoluobčanů a uspořádáme silové měření všech věkových skupin lanžhotských siláků z řad veřejnosti, a to tlakem na lavičce. Porovnávání síly těchto borců by mělo být součástí předhodovní zábavy v areálu sokolského stadionu. Cílem je nejen prověření lanžhotských borců, ale také vytváření nových zájemců o posilování z řad mladých, kteří by mohli v budoucnu dobře reprezentovat naše město.

Florbalová sezóna se chýlí ke konci

<PG>

Florbalové soutěže se blíží ke svému konci a členové oddílů mohou začít pomalu bilancovat a přemýšlet o sezóně příští.

A tým hraje po roční přestávce opět 3. ligu mužů a dva zápasy před koncem soutěže bojuje o udržení stejně jako dalších šest týmů ve velmi vyrovnané tabulce. B tým hraje poprvé v historii jihomoravskou ligu mužů a zatím se mu příliš nedaří, stejně jako A tým bojuje o udržení. C tým nastupuje v jihomoravském přeboru mužů a bojuje o co nejlepší pozici v nahuštěném středu tabulky. Družstvo juniorů hraje 3. ligu a zatím drží třetí místo v tabulce. Starší žáci hrají jihomoravskou ligu a zatím dokázali vyhrát dva zápasy. Družstvo žen hraje letos svou nejlepší sezónu ve 2. lize žen, se čtyřmi výhrami a dvěma remízami bojuje o sedmé místo se Zlínem.

Kromě registrovaných florbalových soutěží se pod záštitou oddílu uskutečnil také první ročník badmintonového turnaje, který navázal na zkušební nultý ročník. Turnaj se opět těšil velkému zájmu široké veřejnosti, zúčastnilo se 50 jednotlivců a 25 párů.

Na začátku května se v lanžhotské sportovní hale uskuteční již osmý ročník tradičního májového turnaje, na který jsou zváni všichni sportovní příznivci.

www.florballanzhot.cz

Novinky ze stolního tenisu

Antonín Uher

LANŽHOT HOSTIL FINÁLE ČESKÉHO POHÁRU DRUŽSTEV

V prosinci se stala lanžhotská sportovní hala místem setkání všech fanoušků a nejlepších hráčů stolního tenisu. Konalo se zde totiž finále družstev mužů a žen vrcholové soutěže Český pohár, na které se představili špičkoví hráči a hráčky z celé ČR. Jedná se o druhou nejvýznamnější soutěž stolního tenisu, koncem loňského roku se uskutečnil jubilejní 20. ročník. O vítězný pohár bojovalo celkem 8 družstev, v kategorii žen uspělo MSK Břeclav, finále mužů vyhrála Lokomotiva Vrsovice Aquecon. Věřím, že lanžhotská sportovní hala bude tuto prestižní soutěž hostit i v dalších letech.

DENISA PYSKATÁ NA CZECH JUNIOR AND CADET OPEN

První únorové dny letošního roku patřily pingpongovému maratonu Czech junior and cadet open v Hodoníně, na kterém reprezentovala Lanžhot Denisa Pyskatá. V průběhu sezony dosahovala výborných výsledků na republikových turnajích kategorie A, na jejichž základě byla nominována do reprezentace kadetů ČR, kde startovala na mezinárodních mistrovstvích v Maďarsku a právě v Hodoníně. Na těchto akcích získávala cenné zkušenosti s nejlepšími evropskými hráčkami své věkové kategorie, které zužitkuje v rámci další sportovní kariéry. Přejeme Denise hodně štěstí a sil do dalšího roku!

Štěstí

Štěstí je vyzout se z příliš těsných střevíců, zahrát si dlaně nad rozpálenou plotnou, vychutnat si talíř dobré polévky, zavrtat se do měkké postele, naslouchat ptačímu zpěvu, pozorovat táhnoucí oblaka a jen tak být.“

(Sonja Bachlová: Příběhy nejen pro nemocné)

KRUH

Jožulka Uher

*Již lesem nechodí, jak toulával se,
omámený jeho kouzlem v duši básníka;
že také mrtvý strom dál slouží krásě,
když do klenby nebe paží větve proniká.*

*A kořeny se drží pevně louky,
té, v níž podzim zapaluje svíčky ocúnů;
už nejednou tam stál a teskné sloky
recitoval dubům z pařezů jak ze trůnů.*

*Ej, dej mu lesa Pane, novou sílu,
čemu sloužil, dej, ať znova nosí duše žal;
ej, přej, ať ve tvých hvozdech potká vílu,
které ještě všechno kvítí básní nenažal.*

**Jak oči zoufalé jen vítr ho tam marně hledá,
u vody stojaté, při které sníval sám a sedal...**

Dráhy lidských životů nejsou na Zemi tak přesně dané jako ty, po kterých vesmírem putují planety a komety. Kluk a mladík, každý z jiného koutu Lanžhota se díky skautingu střetnou na krátký čas, dokonce řízením osudu fotografem zachycení v zákopu na Barvínkovém hrůdě v lanžhotském lužním lese, aby se potom na dlouhá desetiletí jeden druhému vzdálili.

Najednou, po několika občasných, letmých a náhodných střetech, už jim není ani dvacet, ani čtrnáct a osud srovná dráhy jejich životů vedle sebe v etapě nejposlednější. Čas a události v něm, kdy letěli hodně daleko mimo sebe, v různých radostných i chmurných dnech, si vrací zpátky pouze vzpomínkami. Les, který tenkrát v sedmačtyřicátém obklopoval jejich skautské mládí, je dávno ten tam. Snad jen Barvínkův hrůd se i nadále barví barvínkem...

**//Celé jméno mladíka a iniciály
jména kluka z fotografie lehce vyčte-
te z textu sonetu, který možná zrál už
tenkrát. Neboť to, čím člověk bude, je
určeno předem stejně, jako stárí...//**

*Solenberkův kříž
foto: Pavel Bartoš*

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 900 ks
vydává Město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot
e-mail: urad@lanzhot.cz, tel.: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Jaroslava Bartošová, telefon 519 336 794, e-mail: bartosova@lanzhot.cz
Vyhrazujeme si právo na gramatickou úpravu textů. Vyšlo: duben 2011
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o., www.svetreklamy.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 2/2011 – 31. 5. 2011.

